

Onsdag den 31. januar 2018 (D)

1

53. møde

Onsdag den 31. januar 2018 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til udenrigsministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF)

Hvad er udenrigsministerens holdning til, at formanden for det tyske socialdemokratiske parti, SPD, Martin Schulz, den 15. januar 2018 under en pressekonference i Dortmund sammenlignede den danske regering, subsidiært den danske regerings støtteparti, med nazister, da Martin Schulz efter at være blevet afbrudt af tilråb om, at han til lod udskiftningen af det tyske folk, med henvisning til personen, der afbrød ham, sagde, at »I Polen, Østrig, Danmark og Tjekkiet vinder folk som dem, der lige råbte, folkeafstemninger«, og videre, at »jeg håber, at Tysklands socialdemokrati kan bidrage til, at nazister som disse ikke har lov at være i dette land«, og hvordan agter udenrigsministeren i forlængelse heraf at tage sagen op over for sin tyske kollega, i lyset af at Martin Schulz formentlig bliver medlem af en kommende tysk regering?

(Spm. nr. S 450, skr. begr.).

2) Til udenrigsministeren af:

Nikolaj Villumsen (EL)

Hvad mener udenrigsministeren om det tyrkisk anførte angreb på det kurdiske Afrinområde i Syrien?

(Spm. nr. S 457).

3) Til justitsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S)

Hvordan forholder ministeren sig til, at der fra den tyrkiske regerings side er stillet krav om, at navngivne personer, der bor her i landet, skal udleveres fra Danmark til Tyrkiet, med henblik på at de pågældende skal retsforfølges?

(Spm. nr. S 469).

4) Til justitsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S)

Hvad agter ministeren at gøre for at kortlægge omfanget af afpresning og andre former for trusler mod forretningsdrivende i Danmark?

(Spm. nr. S 470).

5) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Vil ministeren skærpe udrejsekontrollen af Danmark?

(Spm. nr. S 471).

6) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvad vil ministeren gøre for at skærpe straffene for den alvorligste personfarlige kriminalitet, hvilket der tegner sig et bredt flertal for i Folketinget, jf. artiklen i Berlingske: »Politikere vil tvinge strengere straffe igennem« den 26. januar 2018?

(Spm. nr. S 474).

7) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Karina Adsbøl (DF)

Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at kommunerne på eget initiativ kun kan opsætte kameraer, hvis det er i forbindelse med beskyttelse af offentlig ejendom såsom skoler, daginstitutioner, rådhus, busser og biblioteker for at forebygge kriminalitet, men de ikke kan det på f.eks. en kommunalt drevet parkeringsplads, medmindre politiet giver tilladelse til det, og agter ministeren at ændre loven, så kommunerne får større råderum til frit at vælge, hvor kameraerne skal opsættes?

(Spm. nr. S 477, skr. begr. Medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)).

8) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Jeppe Jakobsen (DF)

Mener ministeren, at de kriterier, der har sikret Nordsjælland en ny læreruddannelse, er så stærke og retfærdige, at de også bør gælde for resten af landet?

(Spm. nr. S 461 (omtrykt)).

9) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S)

Hvad agter ministeren at gøre for at følge op på de konkrete anbefalinger om at hæve priserne på cigaretter, indføre neutrale cigaretpakker, lovgive om tobak under disken, indføre røgfri skoletid og harmonisere rygereglerne på gymnasier og erhvervsskoler, som ministerens partifælle og kommende formand for Danske Regioner, Stephanie Lose, præsenterer i en kronik den 26. januar 2018 i Jyllands-Posten, hvor hun pointerer, at hvis vi skal indfri visionen om en røgfri fremtid, så »kræver det handling – nu!« fra alle parter, også fra »Folketinget og regering i form af lovgivning«?

(Spm. nr. S 473).

10) Til ministeren for offentlig innovation af:

Astrid Krag (S)

Vil ministeren råde en offentligt ansat, som har fået en invitation til en firmafest hos et privat firma, som driver virksomhed inden for et område, som den ansatte har et overordnet ansvar for, til at takke ja eller nej til den firmafest, når man tager Moderniseringsstyrelsens retningslinjer for »God adfærd i det offentlige« i betragtning?

(Spm. nr. S 475. Medspørger: Magnus Heunicke (S)).

11) Til ministeren for offentlig innovation af:

Magnus Heunicke (S)

Er det efter ministerens opfattelse at udvise »god adfærd« jf. Moderniseringsstyrelsens retningslinjer for »God adfærd i det offentlige«, hvis en offentligt ansat person tager imod en invitation til en firmafest hos et privat firma og deltager i firmafesten hos det private firma, hvis firmaet driver virksomhed inden for det område, som den offentligt ansatte har et overordnet ansvar for til daglig?

(Spm. nr. S 476. Medspørger: Astrid Krag (S)).

12) Til skatteministeren af:

Orla Hav (S)

Var det – idet der henvises til artiklen »TV Bingo skal af med million-afgift« i Nordjyske Stiftstidende den 20. januar 2018 – virkelig den konsekvens, som fremgår af artiklen, regeringen gik efter, da der blev indgået en aftale om, hvordan midlerne fra onlinespil skulle fordeles?

(Spm. nr. S 444 (omtrykt)).

13) Til skatteministeren af:

Orla Hav (S)

Finder ministeren – i lyset af at det frivillige ungdomsarbejde i tilknytning til idrætten i Aalborg mister halvdelen af de midler, som hidtil har været anvendt hertil – at det er det rette regelsæt, der anvendes, når TV Bingo sidestilles med hasardbetonede onlinespil?

(Spm. nr. S 445 (omtrykt)).

14) Til miljø- og fødevareministeren af:

Mikkel Dencker (DF)

Vil regeringen ændre den særregel/særfortolkning af EU's regler for antal kilo kølemiddel i en varmepumpe, der medfører, at der i Danmark højst må være 10 kg HFC-kølemidler med den konsekvens til følge, at når der skal installeres større mængder varmepumpekapacitet, bliver installationerne kraftigt fordyret, da der alt andet lige skal bruges et større antal mindre varmepumper frem for en eller få store varmepumper?

(Spm. nr. S 460).

15) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Synes ministeren, at det har været godt for skatteydernes penge og danske værfter, at Naturstyrelsen har lavet et røverkøb af to udenlandske fartøjer, som nu ligger ubrugelige i Svendborg Havn, i stedet for at have købt god dansk kvalitet?

(Spm. nr. S 464).

16) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Hvordan vil ministeren sikre sig, at historien ikke gentager sig, for så vidt angår indkøb af fartøjer til ministerens ressortområde, set i lyset af at det nu er anden gang, ministeriet har brændt nallerne, først ved køb af et fiskeriinspektionsfartøj i Spanien og nu to ubrugelige katamaraner i England?

(Spm. nr. S 465).

17) Til miljø- og fødevareministeren af:

Troels Ravn (S)

Er det ministerens vurdering, at vi i Folketinget bør agere og træde til med hjælp til afvikling af den voldsomme og kræftfremkaldende forurening i Grindsted, som Ingeniøren den 25. januar 2018 afslørede på baggrund af ny forskning fra DTU?

(Spm. nr. S 472, skr. begr.).

18) Til undervisningsministeren af:

Marlene Harpsøe (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at gymnasieelever kan købe sig til topkarakterer for skriftlige eksamensopgaver hos fixminopgave.dk?

(Spm. nr. S 453).

19) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S)

Hvorfor modarbejder ministeren en forbedring af naturfagene i folkeskolen, som en bredt sammensat ekspertgruppe nedsat under tidligere minister Ellen Trane Nørby (V) har anbefalet?

(Spm. nr. S 454, skr. begr. Medspørger: Christine Antorini (S)).

20) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S)

Hvorfor blander ministeren sig direkte i en enkelt skoles valg af at arbejde med projektorienteret undervisning, og hvordan hænger det sammen med, at ministeren hævder at ville øge skolernes frihedsgrader?

(Spm. nr. S 455, skr. begr. Medspørger: Christine Antorini (S)).

21) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S)

Hvorpå bygger ministeren sit udsagn om, at projektorganiseret undervisning skulle gøre »Danmark dummere som nation«?

(Spm. nr. S 456, skr. begr. Medspørger: Annette Lind (S)).

22) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Synes ministeren, at det er i orden, at transportvirksomheden Urban Go opererer i Danmark, når deres forretningsform strider mod den nye taxilovgivning?

(Spm. nr. S 431 (omtrykt)).

23) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Mener ministeren, at udbredelsen af infrastruktur til gaskøretøjer, såsom muligheder for optankning, er tilstrækkelige i Danmark?

(Spm. nr. S 432 (omtrykt)).

24) Til ældreministeren af:

Jeppe Jakobsen (DF)

Er der en grænse for ministerens tålmodighed med kommuner, der omgår afgørelser fra Ankestyrelsen, som f.eks. Lolland Kommune, der stadig nægter at have døgnbemanding på sine småøer?

(Spm. nr. S 462).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Lovforslag nr. L 132 (Forslag til lov om Studievalg Danmark).

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Lovforslag nr. L 133 (Forslag til lov om ændring af lov om kliniske forsøg med lægemidler og lov om videnskabetisk behandling af sundhedsvidenskabelige forskningsprojekter. (Habilitetskrav, forsøgsdata fra afdøde, udenlandsk inspektion m.v.)) og

Lovforslag nr. L 134 (Forslag til tatoveringsloven).

Kl. 13:02

Alex Ahrendtsen (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 68 (Forslag til folketingsbeslutning om at afskære statsstøtte til visse friskoler, hvor over halvdelen af eleverne har udenlandsk baggrund).

Leif Lahn Jensen (S), Finn Sørensen (EL), Torsten Gejl (ALT), Sofie Carsten Nielsen (RV) og Karsten Hønge (SF):

Beslutningsforslag nr. B 69 (Forslag til folketingsbeslutning om, at der skal udarbejdes en uvildig ekstern effektanalyse af, om kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen virker).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk. (jf. ovenfor).

Jeg skal meddele, at det af Marlene Harpsøe (DF) under nr. 18 opførte spørgsmål til undervisningsministeren, spørgsmål nr. S 453, udgår af dagsordenen efter ønske fra spørgeren. Spørgsmålet overgår til besvarelse næste onsdag, den 7. februar 2018.

Jeg skal meddele, at det af Astrid Krag (S) under nr. 10 opførte spørgsmål samt det af Magnus Heunicke (S) under nr. 11 opførte spørgsmål til ministeren for offentlig innovation, spørgsmål nr. S 475 og nr. S 476, udgår af dagsordenen efter ønske fra spørgerne.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det første spørgsmål er til udenrigsministeren af hr. Kenneth Kristensen Berth, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:02

Spm. nr. S 450

1) Til udenrigsministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Hvad er udenrigsministerens holdning til, at formanden for det tyske socialdemokratiske parti, SPD, Martin Schulz, den 15. januar 2018 under en pressekonference i Dortmund sammenlignede den danske regering, subsidiært den danske regerings støtteparti, med nazister, da Martin Schulz efter at være blevet afbrudt af tilråb om, at han tillod udskiftningen af det tyske folk, med henvisning til personen, der afbrød ham, sagde, at »I Polen, Østrig, Danmark og Tjekkiet vinder folk som dem, der lige råbte, folkeafstemninger«, og videre, at »jeg håber, at Tysklands socialdemokrati kan bidrage til, at nazister som disse ikke har lov at være i dette land«, og hvordan agter udenrigsministeren i forlængelse heraf at tage sagen op over for sin tyske kollega, i lyset af at Martin Schulz formentlig bliver medlem af en kommende tysk regering?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Martin Schulz' udtalelser ved en pressekonference i Dortmund den 15. januar 2018 omtalt i bl.a. Bild, Die Zeit og flere andre medier. Videoen fra pressekonferencen er tilgængelig online.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Tak for det, fru formand.

Spørgsmålet lyder: Hvad er udenrigsministerens holdning til, at formanden for det tyske socialdemokratiske parti, SPD, Martin Schulz, den 15. januar 2018 under en pressekonference i Dortmund sammenlignede den danske regering, subsidiært den danske regerings støtteparti, med nazister, da Martin Schulz efter at være blevet afbrudt af tilråb om, at han tillod udskiftningen af det tyske folk, med henvisning til personen, der afbrød ham, sagde, at »I Polen, Østrig, Danmark og Tjekkiet vinder folk som dem, der lige råbte, valg«, og videre, at »jeg håber, at Tysklands socialdemokrati kan bidrage til, at nazister som disse ikke har lov at være i dette land«, og hvordan agter udenrigsministeren i forlængelse heraf at tage sagen op over for sin tyske kollega, i lyset af at Martin Schulz formentlig bliver medlem af en kommende tysk regering?

Kl. 13:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:03

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg er selvfølgelig bekendt med det optrin, som spørgeren henviser til, men jeg følger altså ikke, at der er belæg for at hævde, at Martin Schulz har kaldt den danske regering eller den danske regerings støtteparti for nazister, og derfor agter jeg heller ikke at tage sagen op med ham. Jeg mener, at det kræver en meget, meget bred fortolkning både af sammenhængen og af, hvad der blev sagt osv., at skulle ende i den konklusion. Så det ønsker jeg ikke at deltage i.

Kl. 13:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:03

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Det er selvfølgelig også en nem måde for ministeren at forsøge på at slippe ud af den kattepine, som det her har sat ministeren i. Faktum er, at der under den her pressekonference i Dortmund er en demonstration af det parti i Tyskland, der hedder Die Rechte – et parti, der har en endnu mere skeptisk holdning til udlændinge end NPD, altså det parti, som man typisk betegner som et nazistisk parti i Tyskland. Og det er med henvisning til denne gruppe, altså Die Rechte, at Martin Schulz siger, at i Polen, Østrig, Danmark og Tjekkiet vinder folk som dem, der lige råbte, valg. Han sammenligner altså direkte det her parti, Die Rechte, et stærkt yderliggående tysk parti, med den danske regering eller Dansk Folkeparti for den sags skyld. Det er de partier, altså folk som dem her, der vinder valg.

Jeg synes, det er lidt mærkeligt, at udenrigsministeren ikke vil gøre noget ved det her, al den stund at Martin Schulz meget snart kan være udenrigsministerens kollega, og der må det da være lidt specielt for udenrigsministeren at stå over for en kollega, som har den opfattelse, at udenrigsministeren og den regering, som udenrigsministeren sidder i, er nazister.

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:05

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Men det er jo, fordi jeg er fuldstændig overbevist om, at hr. Martin Schultz hverken mener at den ærede spørger eller undertegnede er

nazister. Det er fuldstændig evident, at det mener han ikke. Så hvorfor i alverden skulle jeg så pludselig bringe mig i en situation, hvor jeg skulle tage et løsrivet udbrud fra en pressekonference i anden sammenhæng og så bruge det til, jeg ved ikke hvor mange trædesten, for at komme hen til en situation, hvor jeg så skal anklage ham for at mene, at jeg er nazist, når jeg ved, at han ikke mener, at jeg eller den ærede spørger er nazist. Så det deltager jeg ikke i. Jeg er simpelt hen uenig i præmissen, nemlig den præmis, at hr. Martin skulle mene, at spørgeren og undertegnede skulle være nazister.

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:05

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Så kunne jeg da godt tænke mig at vide, hvad udenrigsministeren så tror at hr. Martin Schulz mener. For hr. Martin Schulz henviser jo direkte til et højernationalt parti, Die Rechte, og siger, at partier som dette parti vinder valg i Polen, Østrig, Danmark og Tjekkiet. Hvad er det så for nogle grupper i Danmark, som Martin Schulz henviser til her, hvor han altså drager en direkte parallel mellem et ualmindelig modbydeligt tysk parti og så folk, der vinder valg i Danmark? Nogen må Martin Schulz jo henvise til. Hvem er det?

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:06

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Altså, det helt grundlæggende i det her er et spørgsmål om, hvorvidt man tror, at hr. Martin Schulz, lederen af det tyske socialdemokrati, skulle have den idé, at Dansk Folkeparti og Liberal Alliance eller Venstre eller Konservative skulle være nazister, og det tror jeg simpelt hen overhovedet ikke på. Jeg tror ikke på nogen som helst måde, at han har den idé i sit hoved, at det skulle vi være. Og derfor er der ikke nogen sag for mig.

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:06

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Altså, man kunne jo godt forledes til at tro, at det, det i virkeligheden handler om, er, at den danske udenrigsminister ikke tør rejse det her spørgsmål over for den tyske regering, konkret Sigmar Gabriel, den tyske udenrigsminister. Det kan jeg ikke forstå. Altså: Hvis man nu forestiller sig, at Martin Schulz havde sagt det samme på et tidspunkt, hvor han var udenrigsminister, havde udenrigsministeren så heller ikke fundet anledning til at rejse det her spørgsmål?

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:07

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Altså, jeg føler egentlig ikke anledning til at gå dybere ned i det her. Det grundlæggende er, om man tror på, at lederen af det tyske socialdemokrati mener, at Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti og Venstre skulle være nazister, eller om man ikke tror på det. Jamen hvis man tror på, at han mener det, står man selvfølgelig i den situation, som spørgeren står i.

Men det mener jeg – for at sige det ligeud – det er langt ude at forestille sig at hr. Martin Schulz skulle mene. Jeg er helt uenig, jeg tror ikke på, at det er det, han mener. Der har været en oprevet situation, han har sagt nogle ting. Det er en indenrigspolitisk diskussion i Tyskland, og jeg agter ikke at blande mig i den, og det har ikke noget som helst at gøre med, om man er modig eller ej – selvfølgelig har det ikke det. Det er bare et spørgsmål om sådan almindelig snusfornuft. Tror han, mener han, at vi skulle være nazister? Nej, det gør han ikke. Og længere er sagen ikke fra min side.

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet. Det næste spørgsmål er til udenrigsministeren af hr. Nikolaj Villumsen, Enhedslisten.

Kl. 13:08

Spm. nr. S 457

2) Til udenrigsministeren af:

Nikolaj Villumsen (EL):

Hvad mener udenrigsministeren om det tyrkisk anførte angreb på det kurdiske Afrinområde i Syrien?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:08

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Hvad mener udenrigsministeren om det tyrkisk anførte angreb på det kurdiske Afrinområde i Syrien?

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:08

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Som jeg også tidligere har udtalt eller skrevet offentligt, ser den danske regering med stor alvor og bekymring på den tyrkiske offensiv mod Afrin. Den tyrkiske offensiv er en klar eskalering, som gør en meget svær situation endnu mere problematisk. Jeg tager skarpt afstand fra de civile tab, der ifølge FN har været som følge af bombardementerne, og fra dansk side vil vi opfordre den tyrkiske regering til at tage ansvar over for civilbefolkningen og tage sit ansvar meget alvorligt.

Vi anerkender på linje med bl.a. USA, Tyskland, Frankrig og Storbritannien, at Tyrkiet har legitime sikkerhedsinteresser i Syrien. Tyrkiet huser i øjeblikket knap 3,5 mio. flygtninge, og landet berøres meget direkte af Syrienkonflikten.

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:09

Nikolaj Villumsen (EL):

Altså det, der sker helt konkret, er jo, at de sekulære og prodemokratiske kræfter i SDF-alliancen, som Tyrkiet lige nu angriber, reelt er dem, der har været Danmarks allierede i kampen mod Islamisk Stat i Syrien. Altså, det er SDF-alliancen, som led store tab ved at befri Raqqa og andre dele af Syrien, og det er jo SDF-alliancen, der består af de her sekulære grupper, som lige nu bliver angrebet af islamistiske militser og tyrkiske soldater. Det svækker uden tvivl kampen mod Islamisk Stat.

Men angrebet truer jo også hundredetusinder af civile, der befinder sig i det her område. Altså, Afrinområdet er et af de få relativt fredelige områder, der har været hidtil, som både huser mange loka-

le, der har valgt at blive i Syrien og ikke er flygtet mod Europa, men også mange internt fordrevne fra andre dele af Syrien, som også har valgt ikke at flygte mod Europa, men som nu bliver ofre for de tyrkiske bombardementer. For det er jo desværre det, der sker. Når vi ser på rapporten fra den første vestlige journalist, der har været i Afrin, Robert Fisk, så lyder det, at de tyrkiske bombardementer rammer flygtninge fra andre dele af Syrien, de rammer babyer, de rammer kvinder, de rammer børn.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre udenrigsministeren om, hvordan udenrigsministeren forventer, at vi her i Folketinget skal tage udenrigsministeren og regeringen seriøst, når man påberåber sig at ville hjælpe flygtninge i nærområdet, hvis ikke man kritiserer de her angreb, der truer med at jage hundrede tusinder af civile på flugt mod Europa.

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:11

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jeg har i mine 20 år i dansk politik aldrig troet på, at man skulle forsøge at bygge konflikter op der, hvor der ikke var konflikter. Hele præmissen for spørgsmålet bygger jo på, at jeg ikke har været ude at udtale mig om det her spørgsmål og ikke har været ude at problematisere det, der foregår dernede, og ikke har været ude at advare imod, at man går den forkerte vej, når man gør det her, og at man ikke er med til at konfliktløse, når man gør det her. Men det har jeg jo gjort. Så derfor er hele præmissen for spørgsmålet forkert.

Vi er jo enige om, at det her er problematisk. Det er hundrede procent sikkert, at det er vigtigt, at Tyrkiet udviser tilbageholdenhed i Afrin. Det har jeg sagt, og det har jeg skrevet offentligt. Der er ikke brug for nye militære konfrontationer i Syrien – dem er der nok af. Det er jeg også enig med spørgeren i. Tværtimod er der behov for en deeskalering, så der kan fokuseres på de politiske forhandlinger under FN's ledelse i Genève.

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:12

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg har set, at udenrigsministeren et sted på Facebook i en tråd under et opslag fra en dansk digter har skrevet det, som han lige startede med at sige. Har udenrigsministeren gjort andet i den her vigtige sag? Altså, vi taler om, at Danmarks allierede i kampen mod Islamisk Stat bliver angrebet af vores NATO-partner Tyrkiet. Vi taler om, at kampen mod Islamisk Stat bliver svækket. Vi taler om, at hundrede tusinder af civile, som hidtil har valgt ikke at flygte fra Syrien mod Europa, er truet af tyrkiske luftbombardementer.

Hvad har udenrigsministeren helt konkret foretaget sig andet end at skrive på Facebook? Og vil udenrigsministeren fremadrettet eksempelvis indkalde den tyrkiske ambassadør til samtale for at rejse en kritik af de her angreb?

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:12

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jeg er selvfølgelig utrolig ked af – i citationstegn – at præmissen for spørgsmålet ligesom er faldet til jorden i den forstand, at jeg netop har skrevet og givet udtryk for min holdning i forhold til den her sag

på Facebook. Og det er sådan i den verden, vi lever i i dag – det tror jeg at spørgeren er enig i, i hvert fald når det gælder i forhold til hr. Trump, når han skriver noget på Twitter – at det gælder på samme måde, som når man sender en pressemeddelelse ud. Det gælder i øvrigt også kommentarer til andre ting, der er skrevet.

Så desværre er præmissen jo ligesom faldet lidt til jorden i den forstand, at jeg har givet min mening til kende, og det agter jeg sådan set også at gøre, når jeg næste gang får en mulighed for at deltage i et EU-udenrigsministtermøde, hvor Tyrkiets udenrigsminister forventelig vil være blandt deltagerne – det er den 15. februar.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:13

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg må starte med at sige, at hvis det er sådan, at den danske udenrigsministers bedste støtte til dem, som har været kanonføde i kampen mod Islamisk Stat, altså SDF-alliancen, og til de hundrede tusinder af civile på et tidspunkt, hvor de bliver bombarderet af Danmarks NATO-partner Tyrkiet, er, at den danske indenrigsminister skriver en kommentar i en tråd langt nede i en debat på Facebook, hvordan forventer den danske udenrigsminister så, at nogen som helst sekulære og prodemokratiske kræfter i Mellemøsten fremadrettet skal tage støtte fra Danmark seriøst?

Hvordan forventer udenrigsministeren, at nogen som helst civile flygtninge noget sted i verden skal tage regeringens snak om hjælp i nærområderne seriøst?

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:14

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Altså, jeg må igen beklage, at præmissen for spørgsmålet ligesom forsvandt, inden vi nåede ned i salen, eller var forsvundet, inden spørgsmålet blev stillet, idet jeg har kommenteret sagen. Sagen er den, at vi, spørgeren og jeg, er enige om, at det er dybt problematisk, hvad der foregår. Jeg har tilkendegivet det, og det er ikke bare i en tilfældig tråd et eller andet sted. Det er måske den tråd, som er blevet mest debatteret og mest delt overhovedet i forbindelse med det her spørgsmål. Og det er i hvert fald også betydelig mere end de opslag, som spørgeren måtte have lavet omkring det her spørgsmål. Det er faktisk et sted, hvor den her debat er foregået, og hvor man har en mulighed for at tilkendegive det på en sådan måde, så det tydeligt kan ses og høres.

Derudover supplerer jeg så med at sige, at jeg vil tage spørgsmålet op med min kollega næste gang, jeg mødes med ham. Så jeg ved ikke rigtig, hvad spørgeren skulle efterspørge mere end det, jeg allerede har gjort, og som i øvrigt ligger i tråd med det, spørgeren selv har af synspunkter.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren, og det er af hr. Lars Aslan Rasmussen.

Kl. 13:15

Spm. nr. S 469

3) Til justitsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S):

Hvordan forholder ministeren sig til, at der fra den tyrkiske regerings side er stillet krav om, at navngivne personer, der bor her i landet, skal udleveres fra Danmark til Tyrkiet, med henblik på at de pågældende skal retsforfølges?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:15

Lars Aslan Rasmussen (S):

Tak. Hvordan forholder ministeren sig til, at der fra den tyrkiske regerings side er stillet krav om, at navngivne personer, der bor her i landet, skal udleveres fra Danmark til Tyrkiet, med henblik på at de pågældende skal retsforfølges?

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:15

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak, og tak for spørgsmålet. Lad mig lige indledningsvis sige, at de tyrkiske myndigheder jo på samme måde som alle andre landes myndigheder vil kunne efterlyse en person internationalt, og det gælder også personer, der er bosat her i landet. Rigsadvokaten, der behandler sager om udlevering, har dog oplyst mig om, at der aktuelt ikke er nogen sager om udlevering af personer fra Danmark til Tyrkiet under behandling.

I forhold til Rigsadvokatens behandling af sager om udlevering fra Danmark kan jeg helt generelt oplyse, at hvis et andet land efterlyser en person internationalt og dansk politi antræffer den pågældende, vil politiet tage nærmere stilling til, om efterlysningen bør give anledning til foranstaltninger over for den efterlyste – det kan være varetægtsfængsling, inddragelse af pas – og herefter vil det land, der har udstedt efterlysningen, skulle fremsende en formel anmodning om udlevering, med henblik på at Rigsadvokaten træffer afgørelse om udleveringsspørgsmålet. En eventuel afgørelse om udlevering vil kunne indbringes for domstolene.

Udleveringsloven fastsætter, hvornår en anmodning om udlevering til lande uden for EU skal afslås. Det gælder f.eks., hvis den kriminelle handling, som den pågældende er sigtet for at have begået i udlandet, ikke også er strafbar efter dansk ret. Hertil kommer, at udlevering skal afslås, hvis der er fare for, at den pågældende på grund af sin afstamning, sit tilhørsforhold til en bestemt befolkningsgruppe, sin religiøse eller politiske opfattelse eller i øvrigt på grund af politiske forhold vil blive udsat for forfølgelse. Udlevering skal endvidere afslås, hvis der er fare for, at den pågældende efter udlevering vil blive udsat for tortur eller anden umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf, og endelig skal udlevering for en politisk lovovertrædelse som det helt klare udgangspunkt afslås.

Det er det retlige grundlag, der gælder i forhold til udlevering til Tyrkiet, men som jeg nævnte indledningsvis, er der ikke aktuelt nogen verserende sager.

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:17

Lars Aslan Rasmussen (S):

Tak. Det er jeg glad for, for vi ved jo i hvert fald – både fra dansk presse, men også via tyrkisk presse – at der er verserende sager om navngivne personer, som Tyrkiet mener skulle have spillet en rolle i forbindelse med kupforsøget. Vi ved, at der er – skal vi bare kalde

det, hvad det er – en stikkerlinje, hvor man kan ringe og angive sine landsmænd i Danmark direkte til et kontor i Ankara.

Så det, jeg egentlig vil spørge justitsministeren om, er: Såfremt der kommer sådan en anmodning, kan vi så være sikre på, at folk, der laver lovlige aktiviteter i Danmark – altså er imod Erdogan, laver kurdisk foreningsarbejde, er journalister – ikke bliver udleveret til Tyrkiet, altså for aktiviteter, der er fuldt ud lovlige her i landet?

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:18

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Nu skal man jo passe på som minister med at udtale sig håndfast om jura – det tror jeg man skal passe på med – men jeg har svært ved at forestille mig, at f.eks. en politisk aktivisme ville kunne medføre, at man kunne udleveres. Altså, alt andet lige skal det også være ulovligt i Danmark. Og som jeg også sagde her i talen, skal sådan en udlevering som udgangspunkt afslås, hvis der er tale om politisk uenighed.

Så jeg forstår godt bekymringen, men med de retssikkerhedsgarantier, der er her, har jeg svært ved at se, hvordan sådan en person ville kunne blive udleveret.

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det spørgeren.

Kl. 13:19

Lars Aslan Rasmussen (S):

Det har jeg også svært ved at se, men bekymringen er der jo alligevel, for vi ved, at Tyrkiet i hvert fald i nogle af vores nabolande, bl.a. Tyskland, har krævet navngivne journalister udleveret, også en komiker for den sags skyld. Er det sådan, spørger jeg, at justitsministeren kunne tage et initiativ til at sige, at fra dansk side udleverer vi ikke folk for ting, der er lovlige i Danmark, og at det kan man lige så godt droppe?

Når jeg siger det, er det jo, fordi vi ved, at der er en stikkerlinje til Tyrkiet. Vi ved, at der er tortur i tyrkiske fængsler, og at man på ingen måde får en fair rettergang. Det er ikke bare noget, jeg siger. Det er også noget, internationale menneskerettighedsorganisationer påpeger gang på gang. Så var det muligt at sige til den tyrkiske ambassade, at det ikke kommer til at ske?

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:19

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Men jeg mener langt hen ad vejen, at det også er det, man siger. Jeg tror bare, det er svært for os at komme med sådan en generel melding i forhold til den jura, der er, i forhold til de retskrav, der er. Jeg synes, at både spørgeren og jeg sådan set kan finde en ro i, at man jo ikke udleverer folk, hvis det er til forfølgelse eller tortur, eller hvis det politisk. Med de regler, der er, skal der jo være tale om nogle egentlige kriminelle handlinger, og der skal noget til, før man så bliver udleveret. Så jeg har meget svært ved at se, at det bliver aktuelt.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 13:20

Lars Aslan Rasmussen (S):

Når jeg spørger, er det jo, fordi der selvfølgelig reelt er folk, der er her i Danmark, som har rødder i Tyrkiet, og som er meget bekymrede i forhold til at tage ned og besøge deres familiemedlemmer i Tyrkiet, fordi de netop frygter, at de kunne blive anholdt. I det øjeblik, man ville blive anholdt for aktiviteter, som er lovlige i Danmark – og det er jo trods alt lovligt i Danmark at kritisere Erdogan – kan man så få en forsikring fra den danske regering om, at den vil gøre alt, hvad den kan, for at de pågældende kommer hjem igen?

Når jeg spørger om det, er det, fordi vi har set danske statsborgere blive tilbageholdt i kortere eller længere tid i lufthavnen, og fordi der også er folk fra lande, vi normalt sammenligner os med, som er blevet anholdt i Tyrkiet for aktiviteter, der er lovlige i deres hjemlande.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Jeg kan ikke udleveringsloven forfra og bagfra, men den lægger de her klare rammer omkring det. Og som jeg også sagde i min tale: Altså, udlevering for politisk lovovertrædelse, som det blev sagt, skal ud fra mit helt klare udgangspunkt afslås. Jeg mener, at der er så mange retsgarantier og menneskerettigheder indbygget i det her, at hvis det er, fordi et land blot vil forfølge nogle, fordi de er imod styret, kan man ikke få folk udleveret, det kan man ikke.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren af hr. Lars Aslan Rasmussen.

Kl. 13:21

Spm. nr. S 470

4) Til justitsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S):

Hvad agter ministeren at gøre for at kortlægge omfanget af afpresning og andre former for trusler mod forretningsdrivende i Danmark?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo at læse op.

Kl. 13:21

Lars Aslan Rasmussen (S):

Tak. Hvad agter ministeren at gøre for at kortlægge omfanget af afpresning og andre former for trusler mod forretningsdrivende i Danmark?

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak, og også tak for det spørgsmål. Afpresning og andre former for trusler mod forretningsdrivende er fuldstændig uacceptabelt. Jeg tror, at mange har det ligesom mig, når man hører om den slags, altså at det bare ikke hører til. Det hører ikke til i vores land, man skal som forretningsdrivende ikke finde sig i det, og vi skal som samfund ikke finde os i det.

Vi har iværksat en række initiativer for at komme den her form for kriminalitet til livs. Med bandepakke 3 er straffen for systematisk eller organiseret afpresning blevet skærpet med en tredjedel. Det gælder f.eks., når kriminelle systematisk eller organiseret opkræver beskyttelsespenge af forretningsdrivende.

Politiet har også indkøbt en stor mængde overfaldsalarmer, der kan uddeles til borgere, der ønsker at anmelde eller vidne mod bl.a. bandemedlemmer, og som har behov for beskyttelse. Det vil eksempelvis kunne være en erhvervsdrivende, der har anmeldt at være blevet afkrævet beskyttelsespenge.

Der er desuden med aftalen om finansloven for 2018 afsat 2,6 mio. kr. i 2018 og 1,3 mio. kr. i 2019 til at opgradere overfaldsalarmer for at styrke beskyttelsen af vidner m.fl. Det er noget af det, der er vedtaget.

Det, vi så også har gjort, er, at vi har taget et nyligt initiativ, hvor vi har inviteret en række brancheorganisationer til møde i Justitsministeriet med henblik på at drøfte problemet med repræsentanter for de erhvervsdrivende, der kan være ramt af det, altså deres paraplyorganisationer, og tale med dem om, om vi kan gøre mere, end vi allerede har gjort. Vi har sat meget i værk, men kan vi gøre mere? Der tror jeg vi kommer længst ved at spørge dem, det vedrører, selv og høre, om der er nogle ideer til, hvad vi kan gøre, ud over den palet, vi har.

For jeg tror, vi deler holdningen om, at det her er fuldstændig uacceptabelt, og at det nogle gange også kan være svært at få frem. For hvordan er det lige, vi får folk til at sige, at det foregår?

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:23

Lars Aslan Rasmussen (S):

Når jeg spørger, kan man jo sige, at det er aktuelt i lyset af sagen fra Tingbjerg. Nu ved vi ikke lige, hvad der er op og ned i den, men med den indsamling, der er, og som jeg også gerne vil kvittere for at De Konservative har været med til at starte, kan vi i hvert fald se, at det er noget, danskerne går meget op i, altså at man ikke skal finde sig i afpresning.

Når jeg spørger ministeren, er det jo også, fordi jeg tænker, at uanset hvad der er op og ned i Tingbjergsagen, ved vi, at det er forekommet. Det er forekommet på Nørrebro, bl.a. mod værtshusejere. Jeg er med på, at der er alarmer, og at man kan gøre andre ting, men bliver der gjort noget specifikt for at finde ud af, hvor stort omfanget egentlig er? Altså, sørger man for at komme rundt til alle forretninger, også de små, der ligger i Nordvestkvarteret eller et sted i Aarhus eller i Esbjerg? Bliver der sørget for, at alle simpelt hen får mulighed for at anmelde det og finde ud af, hvad man kan gøre, hvis man nu ikke tør anmelde det, så vi får et nogenlunde overblik over det, ligesom vi har haft undersøgelser af, hvor stort omfanget af diskrimination i nattelivet og overfald på homoseksuelle er, osv.? Kan vi også få et initiativ i forhold til at kigge på omfanget af trusler mod næringsdrivende?

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:24

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Vi har jo set flere eksempler på afpresning. Jeg er sådan set enig i, at de relle tal kender vi ikke, og det kan nok også være svært sådan at kende dem fuldt og helt. Jeg er sådan set meget åben over for at diskutere, hvordan det så er, vi finder ud af det her, og jeg tænker, at et led i det jo også kunne være initiativet med at indkalde organisationer

nerne, som vi gør nu. For vi kan selvfølgelig godt have politibetjente rendende rundt fra forretning til forretning, men det kan være meget ressource tungt, og hvor bredt skal det være? Der håber jeg da i hvert fald, at brancheorganisationerne kan være med til at give os en hjælp, og at vi måske i samarbejde med dem kan lave nogle undersøgelser og finde ud af, hvor udbredt det her er.

Men jeg er åben for at diskutere, hvilke muligheder der er. For det er jo fuldstændig uacceptabelt, at der er afpresning.

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:25

Lars Aslan Rasmussen (S):

Det, jeg tænker, er, om ministeren er opmærksom på i den dialog, der skal være – og det synes jeg er rigtig fint – at der netop bliver gjort en speciel indsats for også at få fat i mange af de næringsdrivende, der har anden etnisk baggrund end dansk. For der er jo rigtig mange med anden etnisk baggrund, der har små forretninger i nogle af de områder, der er allermest udsatte, og hvor man måske dels ikke har den samme tradition for at gå til politiet, hvis man oplever noget, dels måske også kender mange af dem her rigtig godt, så man er bange.

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:26

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Nu har jeg altså ikke lige datoen for, hvornår det møde med organisationerne bliver holdt, men som sagt synes jeg, vi skal tale med dem om, hvordan man kan gøre det. Det kunne jo også være organisationerne selv, der tog et initiativ til at sige: Vi hører lige vores medlemmer.

Som sagt er jeg meget åben over for at diskutere: Er der en gruppe her, vi ikke helt får fat i, fordi man ligesom lever sit stille liv eller ikke har en tradition for at gå til politiet? Og så skal vi da have det undersøgt, for vi skal jo ikke bare acceptere det. Så det drøfter jeg sådan set meget gerne hvordan vi finder vej ind til, og nu starter vi med organisationerne.

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Sidste spørgsmål.

Kl. 13:26

Lars Aslan Rasmussen (S):

Ja, og det synes jeg er rigtig vigtigt. Men det, som det også handler om i forhold til at kigge på det fremadrettet, er selvfølgelig, at man også oplever, at politiet er der i det øjeblik, man går til politiet. For man kunne godt forestille sig, i en drømmeverden, at dem, der så oplever det, går til politiet, og at der også sker noget. Er det også noget, ministeren fremadrettet vil sørge for at der er de fornødne ressourcer til? Jeg ved godt, at politiet skal tage sig af mange ting, men i det øjeblik, vi så begynder at få anmeldelser, skal der også slås ned på dem, som generer de forretningsdrivende.

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Det sidste svar.

Kl. 13:27

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Nu er vi jo i gang med, kan man sige, at løfte politiet, altså at styrke politiet, og der er mange om buddet, i forhold til hvad vi ellers skal bruge ressourcer på, men det er klart, at trusler er noget helt centralt at bekæmpe i et samfund. Og jeg er helt klar over, at der kan være nogle bestemte områder i Danmark, hvor man måske skal være særlig opmærksom på, hvad der foregår.

Så vil jeg også bare lige nævne, at vi tidligere har fremlagt en vidnepakke, også for at gøre det mere sikkert for folk at vidne. For det kræver selvfølgelig noget at stå frem og sige: Det her vil jeg ikke finde mig i. Men jeg har fuld opmærksomhed på det her emne.

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:28

Spm. nr. S 471

5) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Vil ministeren skærpe udrejsekontrollen af Danmark?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning.

Kl. 13:28

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Vil ministeren skærpe udrejsekontrollen af Danmark?

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:28

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for dette klare, enkle spørgsmål. Jeg antager, at spørgsmålet vedrører den dansk-tyske grænse, hvor vi som bekendt har midlertidig grænsekontrol ved indrejse til Danmark.

Systematisk kontrol ved den dansk-tyske grænse, når man rejser ud af Danmark, vil – for at sige det meget klart – rejse alvorlige spørgsmål i forhold til Schengenreglerne. Det er sagt på den pæne måde. Desuden vil systematisk udrejsekontrol kræve et stort ressourceforbrug hos politiet.

Der er ingen tvivl om, at omrejsende udlændinges kriminalitet skaber utryghed, og det gælder i særlig grad deres indbrudskriminalitet, og derfor er jeg ligesom spørgeren stærkt optaget af, at der sættes effektivt ind over for organiserede grupper af kriminelle. Derfor har vi lanceret en indbrudspakke; vi har indsat en særlig bestemmelse i straffeloven; vi har i fællesskab, regeringen og Dansk Folkeparti, afsat en pulje på finansloven til politiets kriminalitetsbekæmpende indsats i de grænsenære områder mod bl.a. Tyskland og Sverige; der er opsat ANPG-kameraer ved samtlige grænseovergange til Tyskland, så trafikken over grænsen kan monitoreres og oplysningerne kan anvendes i politiets efterforskning.

Samtidig vil jeg også gerne understrege, at hvis politiet ved den dansk-tyske grænse bliver opmærksom på noget, der forekommer mistænkeligt, kan politiet, når betingelserne i øvrigt er opfyldt, selvfølgelig gribe ind. Det kan være ved at ransage en bil – og det gælder altså, uanset om bilen er på vej ind eller ud af Danmark.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:29

oplevet køer til Kiel. Så skulle det være på grund af et færdselsuheld. Så det giver overhovedet ikke mening at komme med de her trusler.

Kl. 13:29

Jeg synes, at man mere skulle forholde sig til selve forslaget. Giver det ikke god mening? De står der i forvejen; der er endda afsat penge på finansloven til at sørge for nogle ordnede forhold for vores betjente, så det ser pænt ud, når folk kører igennem. Kan vi ikke rette det til, så vi også kan sikre os, at vi kan snuppe nogle flere banditter, når de forlader landet? Er det ikke en god idé, minister?

Kl. 13:32

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Altså, jeg synes jo, at udrejsekontrol er en rigtig god ting, et fantastisk godt redskab, som man kunne benytte sig af netop for at dæmme op for nogle af de tyvebander, som ikke er danske, og som kommer ind over den danske grænse og kan være svære at tage der, fordi de kommer med en tom bil og kører ud af Danmark med en fuld bil. Så derfor kunne det være et glimrende redskab at tage i brug.

Jeg kan jo se, at Venstres retsordfører, hr. Preben Bang Henriksen, her for nylig har ytret sig om det her i Flensborg Avis, hvor han har udtalt, at han synes, at det er et meget seriøst forslag med mere udrejsekontrol, og han udtaler, at han gerne ser mere kontrol, og siger i øvrigt, at han godt kan lide tanken om udrejsekontrol ved den dansk-tyske grænse.

Jeg skal bare prøve at finde ud af, hvad der er regeringens holdning her. For når jeg hører ministeren nu, lyder det jo ikke, som om der er udrejsekontrol på vej, hvilket ellers havde været en rigtig god ting. Men når jeg hører Venstres ordfører udtale sig i de regionale dagblade i området, synes jeg jo, at det er et stort plus og rigtig positivt, og så tænker jeg: Skulle vi ikke bare se at komme i gang? Altså, hvis der et ønske om det fra regeringens side, er der også et ønske om det fra Dansk Folkepartis side. Så har vi et flertal. Så kan vi jo bare sætte i værk og sørge for, at det her bliver sat i gang.

Så jeg vil bare spørge ministeren, om han ikke mener, at det er et effektivt redskab. Og så vil jeg høre, om det, som Venstres retsordfører er ude at sige til de lokale dagblade i Syd- og Sønderjylland, er regeringens holdning. Eller er det Venstres holdning, eller hvad skal vi, der bor i grænseområdet og godt kan lide grænsekontrol, sådan forvente os?

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:31

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg kan tage det sidste først. Altså, regeringen har ikke for nylig – mig bekendt og med fare for, at mit hoved kun kan rumme x antal tanker – diskuteret udrejsekontrol. Så det er jo ikke noget, vi har haft en holdning til eller en diskussion af. Som jeg sagde, rejser det alvorlige spørgsmål om Schengensamarbejdet.

Jeg kunne næsten godt tænke mig at udfordre lidt i forhold til det. Hvis vi nu skulle have en udrejsekontrol, hvordan skulle den så være? Skulle samtlige biler stoppes? For det, det ville betyde i virkeligheden, ville være kilometerlange køer op gennem Jylland. For den effektive udrejsekontrol vil jo være at stoppe enhver bil. Skal vi det – hvis jeg må stille spørgsmål tilbage?

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:31

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det er jo fuldstændig polemisk. Det lød som diskussionen, fra dengang vi fik grænsekontrol. Den var, at vi så skulle have køer til Kiel, tror jeg der var en politiker der sagde. Nu bor jeg selv meget tæt på grænsen, relativt få kilometer derfra, og jeg har aldrig nogen sinde

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:32

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er altid en god idé at snuppe banditter, uanset hvor de er, om de er på vej det ene eller det andet sted hen. Når jeg siger det, er det ikke for at være polemisk. Jeg siger bare, at det er sådan, at når man kører ind i Danmark i dag, er der jo sådan en midlertidig kontrol, som er baseret på en vurdering, når man kører. Så det er jo ikke en systematisk udrejsekontrol.

Vi har jo ANPG, vi har mange ting. Spørgsmålet er, om vi ikke skal tage de sådan mere moderne midler i brug til det. Jeg deler sådan set spørgerens interesse i, at hvis folk laver kriminalitet, skal vi stoppe dem. Men det rejser alvorlige spørgsmål for Schengensamarbejdet. Det tror jeg også godt spørgeren ved, og det er selvfølgelig der, vi har udfordringen.

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:33

Peter Kofod Poulsen (DF):

En gang imellem bliver jeg bare sådan usikker på, hvad regeringen er mest bange for. Er det Schengenreglerne og det at komme til at være lidt kreative i fortolkningen af dem, eller er det ligefrem at sige, at nu bryder vi dem simpelt hen, fordi det er helt afgørende nødvendigt, at vi får dæmmet op for det? Er det virkelig det? Altså, har man en større frygt for det, end man har lydhørhed for et ønske fra det eneste støtteparti, som regeringen har? Det kan jo være svært at sætte sig helt ind i de tanker.

Jeg vil bare spørge helt konkret: Ville det udfordre Schengenreglerne fuldstændig, hvis man besluttede sig for – f.eks. i en midlertidig periode, 6 måneder – at prøve det af? Ville det udfordre Schengenreglerne at sige, at nu har vi den her udrejsekontrol i 6 måneder?

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:33

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg kan ikke i forbindelse med et mundtligt spørgsmål gøre rede for al juraen omkring det her. Det konkrete spørgsmål, der lige kom der, svarer jeg meget gerne skriftligt på. Jeg kan bare sige, at det at lave udrejsekontrol, altså den måde at skulle lave sådan en fast udrejsekontrol på, vil give utrolig store udfordringer i forhold til Schengen.

Så vil jeg bare lige sige, at forudsætningen for, at vi kan være med i Europol og have det samarbejde der, er, at vi er med i Schengen. Så det rejser jo også et spørgsmål. Og det er bare for at sige, at jeg ikke synes, det er så enkelt. Jeg synes også, det giver nogle overvejelser, som vi må tage i fællesskab, når vi drøfter det ene spørgsmål her.

Kl. 13:34

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Så er der et nyt spørgsmål til justitsministeren af hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:34

Spm. nr. S 474

6) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at skærpe straffene for den alvorligste personfarlige kriminalitet, hvilket der tegner sig et bredt flertal for i Folketinget, jf. artiklen i Berlingske: »Politikere vil tvinge strengere straffe igennem« den 26. januar 2018?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse op.

Kl. 13:34

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Hvad vil ministeren gøre for at skærpe straffene for den alvorligste personfarlige kriminalitet, hvilket der tegner sig et bredt flertal for i Folketinget, jf. artiklen i Berlingske: »Politikere vil tvinge strengere straffe igennem« fra den 26. januar 2018?

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:35

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Det bliver nok lidt nemmere og hurtigere at få enighed om det her. Jeg vil godt med det samme slå helt fast, at jeg er enig i, at der er behov for at skærpe straffen for personfarlig kriminalitet. Det ligger jo ikke mig fjernt at være med til strafskærpelser. Grove voldelige overfald efterlader jo ofte offeret med markante fysiske og psykiske men, som offeret i værste fald lever med resten af sit liv.

Det nuværende straffniveau i sager om grov vold afspejler efter regeringens opfattelse simpelt hen ikke forbrydelsens alvor, og derfor fremsætter jeg i næste uge et lovforslag, som lægger op til at skærpe straffen for grov vold med en tredjedel i forhold til den straf, som domstolene idømmer i dag.

Oven i det lægges der op til, at straffen skærpes yderligere i de allervesteste sager om vold efter straffelovens § 245, f.eks. hvor offeret er blevet udsat for omfattende vold og efterlades med betydelige skader, og i alle sager, hvor der er anvendt kniv. Der er i øvrigt tale om en strafskærpelse, som vi jo har aftalt i fællesskab. Dansk Folkeparti og regeringen har med finanslovsaftalen for 2018 været med til at afsætte 250 mio. kr. over en 4-årig periode til denne skærpelse.

Med lovændringen sender vi et klart signal til domstolene om, at strafferammerne skal udnyttes bedre i den type sager. Jeg synes, at lovforslaget om grov vold er et meget vigtigt og markant skridt i den rigtige retning.

Så vil jeg også sige, at som justitsminister vil jeg selvfølgelig også fremadrettet have fokus på, om straffniveauet i sager om personfarlig kriminalitet er højt nok, men det føler jeg mig fuldstændig og aldeles overbevist om at spørgeren nok skal hjælpe mig med at huske.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og så er det spørgeren.

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det kan jo være godt nok at forhøje strafferammen. Typisk har den nuværende regerings politik været, at man lægger en tredjedel oveni. Det har man gjort i flere sager, og det har altid været støttet af Dansk Folkeparti, når man har gjort det.

Det, jeg gerne vil diskutere med ministeren, er, om man kunne forestille sig – hvis vi kigger på de strafferammer, der allerede er fokus på – at vi fokuserer på at få løftet de groveste sager op i den højeste del af strafferammen, og der har jo været nævnt adskillige eksempler i pressen hen over de sidste par uger.

Det kan jo være fint nok at lægge en tredjedel oven i en i forvejen høj strafferamme, men hvad nytter det, hvis vi står med et system, hvor vi aldrig nogen sinde får skubbet dommene for nogle af de groveste sager op på det niveau? Der har jo været et eksempel på en sag, hvor en person er blevet fuldstændig lemlæstet i et omfang, så dem, der havde gjort det, faktisk troede, at han var død, og urinerede på ham efterfølgende, fordi de troede, de havde mishandlet personen til døde. Det udløste så en straf på en tredjedel af den strafferamme, der var til rådighed.

Jeg kom bare til at tænke på, at jeg næsten ikke kunne regne ud, hvad man skulle gøre, hvis man skulle være så kriminel, at man kunne snige sig op i den øverste tredjedel af strafferammen. Altså, hvor slemt skulle det, man gjorde mod et andet menneske, være, for at man faktisk kom op i nærheden af den straf, som vi jo giver domstolene mulighed for at idømme i de her meget, meget grove tilfælde? Der er jo ikke tale om smårapserier eller andet. Der er tale om, ja, den alvorligste kriminalitet, man overhovedet kan begå, det værste, man kan udsætte andre mennesker for. Så det er fint nok, at ministeren siger, at vi lægger en tredjedel oveni.

Men jeg vil gerne høre, hvad regeringen vil gøre, for at vores domstole i første omgang bruger den strafferamme, de har, til at idømme nogle strengere straffe i de groveste tilfælde.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:38

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Det er vigtigt, for jeg er faktisk meget enig i det, spørgeren siger. Det er meget vigtigt at sige, at det forslag, vi kommer med, lægger en tredjedel oven i straffen i forhold til, hvad de idømmer i dag. Jeg er faktisk enig i, at vi er nødt til at have en diskussion – og det tror jeg også vi skulle tage i kreds af retsordførere – om strafferammer, for jeg tror, at det, vi skal have mere fokus på, er, hvordan vi hæver straffene i forhold til de niveauer, de er på i dag, i stedet for at hæve strafferammerne. For vi kan godt hæve en strafferamme lidt, men vi ser jo, det er jeg enig i, at de ikke bliver brugt, i hvert fald meget sjældent, og hele ideen med strafferammer skulle jo gerne være, at man har hele spektret. Men der skal altid være lidt luft til sidst, for der skal altid være noget til det endnu grovere.

Men jeg synes faktisk, vi skal have mere fokus på, hvad man normalt idømmer, og så hæve det i stedet for bare strafferammerne, for jeg tror, vi får mest ud af at gøre det andet.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:39

Peter Kofod Poulsen (DF):

Men i nogle af de her sager må man sige at der har været så meget luft, at det jo ikke bare har været et spørgsmål om småting. Der har

været så meget luft, at der har været to tredjedele af strafferammen op til loftet. Og det er det, der i virkeligheden falder mig for brystet, altså at vi har nogle muligheder – allerede den dag i dag – men de bruges bare meget sjældent. Noget af det, der har været rejst i den her debat, har jo været Venstres og i øvrigt også Dansk Folkepartis ønske om at bruge normalstraf meget mere. Er det noget, ministeren vil lade indgå i det her arbejde?

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:40

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg går ud fra, at vi nu lige adskiller tingene i forhold til lovforslaget om grov vold og taler om det generelle arbejde. Jeg synes, det er vigtigt at diskutere. Altså, nogle gange er det sådan, når vi diskuterer det her, at nogle mener, det er helt grotesk, at politikere overhovedet kan finde på at diskutere normalstraffe, minimumsstraffe eller andet. Jeg synes sådan set, det er meget naturligt, at vi har de diskussioner.

Hvordan man så lige skal lægge sig i forhold til det, er jo ikke noget, vi kan klare lige her. Men det synes jeg da vi skal snakke om. For jeg synes, at den vej, vi skal gå, er, at vi sikrer os, at de strafferammer, der er, bliver udnyttet bedre, og at vi får hævet niveauerne i stedet for bare at hæve rammerne. For det at hæve rammerne synes jeg ikke vi får så meget ud af.

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:40

Peter Kofod Poulsen (DF):

Selvfølgelig er det en naturlig diskussion. Ellers havde jeg ikke stillet spørgsmålet, og vi kan også sagtens kigge på at hæve de her rammer. Jeg synes bare, det giver mest mening at starte med sådan det umiddelbare problem, nemlig at der er så store dele af strafferammerne, der aldrig bliver brugt. Og så vil jeg gerne høre ministeren: Kunne man ikke i stedet for at lave de her pakker, som kan være gode nok, sige – som det også blev sagt i ministerens indledning – at vi simpelt hen laver et særskilt forløb, hvor vi kigger på, hvad vi vil med noget normal straf?

For vi vil ikke acceptere, at der bare lægges en lille smule oveni, når det handler om kriminalitet, hvor gerningsmændene troede at offeret, ja, altså, var dødt, fordi man havde givet vedkommende så mange bank. Det kan vi ikke leve med.

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:41

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Nu er jeg jo ikke dommer. Jeg sidder ikke og dømmer, og selv om man i sit stille sind kan undre sig over mange af de eksempler, er jeg sådan set enig i, at vi er nødt til at kigge på, hvordan vi får udnyttet de muligheder, der er. Hvis det ikke var det, spørgeren fik ud af det, så har jeg i hvert fald ikke udtrykt mig klart.

Jeg synes sådan set ikke, at vi skal bruge alle vores kræfter på at lave en masse hævelser af strafferammen. Jeg synes, vi skal bruge vores kræfter på at sikre, at det, man kan kalde normalstraffen, bliver hævet, så der gives en højere straf. Og lad os så diskutere, hvordan vi kommer derhen. Det er jo et stort arbejde, og jeg kan også høre, at det er et økonomisk tungt arbejde. Det bliver så også en del af det.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til økonomi- og indenrigsministeren af fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:42

Spm. nr. S 477

7) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Karina Adsbøl (DF) (medspørger: **Peter Kofod Poulsen** (DF)):

Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at kommunerne på eget initiativ kun kan opsætte kameraer, hvis det er i forbindelse med beskyttelse af offentlig ejendom såsom skoler, daginstitutioner, rådhus, busser og biblioteker for at forebygge kriminalitet, men de ikke kan det på f.eks. en kommunalt drevet parkeringsplads, medmindre politiet giver tilladelse til det, og agter ministeren at ændre loven, så kommunerne får større råderum til frit at vælge, hvor kameraerne skal opsættes?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til justitsministerens besvarelse på spørgsmål nr. S 423 i spørgetiden den 24. januar 2018, hvor justitsministeren bl.a. udtalte, at han ikke kunne give et tilsagn, fordi kommunernes forhold hører til i et andet ministerium.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for oplæsning.

Kl. 13:42

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at kommunerne på eget initiativ kun kan opsætte kameraer, hvis det er i forbindelse med beskyttelse af offentlig ejendom såsom skoler, daginstitutioner, rådhus, busser og biblioteker for at forebygge kriminalitet, men de ikke kan det på f.eks. en kommunalt drevet parkeringsplads, medmindre politiet giver tilladelse til det, og agter ministeren at ændre loven, så kommunerne får større råderum til frit at vælge, hvor kameraerne skal opsættes?

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:42

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Hvis spørgsmålet skal forstås på den måde, om jeg har nogle initiativer på vej, så er svaret nej. Og hvis spørgsmålet er, om jeg har initiativer på vej til at ændre loven, så må jeg henvise til, at det følger loven om tv-overvågning, og det sorterer under justitsministeren og ikke under økonomi- og indenrigsministeren, hvorfor jeg ikke sådan bare ville kunne stå i en dialog med fru Karina Adsbøl og aftale, at vi ændrer den pågældende lov. Dog har jeg forstået det sådan, at justitsministeren i øjeblikket venter på en tilbagemelding fra Kommunernes Landsforening om, hvorvidt de synes, at der er behov for et ændret grundlag i forhold til hjemmel til kommunal tv-overvågning. Det synes jeg sådan set er klogt, for principielt er jeg i hvert fald modstander af unødigt meget overvågning, og derfor skal man altid være tilbageholdende i det spørgsmål. Men det er selvfølgelig altid fornuftigt at tage en dialog med dem, som det drejer sig om, altså Kommunernes Landsforening. Og der må vi jo så vente på den tilbagemelding.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til fru Karina Adsbøl.

Kl. 13:43

gøre noget sådant. Det er sådan, at regeringen støtter et vist omfang af overvågning, men også har den holdning, at man selvfølgelig skal være varsom med, hvor meget man udbreder det, fordi borgerne også skal mulighed for at kunne gå i fred, er jeg lige ved at sige, uden at blive overvåget. Så er der jo en vægtning mellem forskellige hensyn, og det kan man så konkret tage stilling til i forhold til de enkelte områder.

Kl. 13:43

Der, hvor der er noget for mig, handler det om kommunalfuldmagtsreglerne, men det er sådan, at loven står over kommunalfuldmagtsreglerne, og derfor kan jeg ikke levere det ønskede til fru Karina Adsbøl, selv om jeg ville.

Kl. 13:47

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Jamen baggrunden for, at vi rejser det her spørgsmål igen, er jo, at vi havde det her spørgsmål på i sidste onsdagsspørgetime, hvor justitsministeren siger, og jeg citerer:

»Når jeg så ikke giver det tilsagn om at lave om på det her, altså at kommunerne bare kan det, er det jo, fordi kommunernes forhold hører til i et andet ministerium.«

Så kunne jeg jo godt tænke mig at høre, hvordan ministeren vil følge op på den her problemstilling. Hvad er ministerens holdning til, at en kommunalbestyrelse selv kan vælge, om de vil sætte kameraovervågning op på f.eks. kommunale parkeringspladser, i forhold til at der sker meget hærverk på pladserne – hvad er ministerens holdning til det?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Karina Adsbøl.

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:44

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Men så må jeg høre ministeren, om ministeren har været i en dialog om den her problemstilling, nemlig at nogle kommuner har et ønske om at sætte kameraer op og foretage overvågning, men ikke kan få lov til det af politiet.

Det andet, jeg vil spørge ministeren om, er, at ministeren vel går ind for det kommunale selvstyre. Mener ministeren, at en kommunalbestyrelse godt kan vurdere, hvor i deres by der skal sættes overvågningskameraer op?

Kl. 13:47

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Jamen min holdning skulle gerne være fremgået af den første besvarelse, nemlig at jeg ikke har nogen initiativer i skuffen eller på mit skrivebord i forhold til at øge mulighederne for tv-overvågning. Så er det sådan, at lov om tv-overvågning altså ligger under Justitsministeriets ressort, lige meget hvad, det ligger ikke under Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort. Så hvis man vil ændre den lov, må man gøre det sammen med justitsministeren. Det er sådan, at justitsministeren har en dialog med KL, som jeg sagde. Han afventer svaret fra KL, og som jeg forstår det på justitsministeren, er man ikke til sinds at komme med initiativer, før man kender svaret fra Kommunernes Landsforening.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:45

Karina Adsbøl (DF):

Så vil jeg spørge ministeren, om ministeren deler Dansk Folkepartis holdning om, at kameraer kan være præventive i forhold til at forebygge kriminalitet. I sidste uge sagde justitsministeren bl.a., at kommer vi til at diskutere overvågning generelt og kommuners rettigheder, kommer vi meget hurtigt til at skulle tale med en anden minister. Og så er det jo klart, at Dansk Folkeparti rejser spørgsmålet over for den minister, som også er minister for kommunerne.

Hvis nu en kommune retter henvendelse til økonomi- og indenrigsministeren i forhold til den her problemstilling, nemlig at de gerne vil have tilladelse til det her, hvad vil ministeren så svare den pågældende kommune?

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:46

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Da jeg ikke har adgang til at ændre nogen lovgivning, hvorunder det her reguleres, så er det jo svært for mig at love spørgeren, at jeg vil

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det ministeren. Jeg skal lige sige, at vi skulle haft medspørgeren her. Hr. Peter Kofod Poulsen kommer så bagefter, men det var min fejl. Værsgo til ministeren.

Kl. 13:47

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Tak, det er helt i orden. Altså, hvis man ikke må for politiet, er det jo politiets afgørelse inden for de nugældende regler. Skal de laves om, handler det om lov om tv-overvågning, som er justitsministerens område, og det er ikke noget, som jeg kan gøre noget ved. I forhold til det kommunale selvstyre vil jeg sige, at jeg sådan set er en stor tilhænger af det, men som spørgerens eget parti jo også ofte fremfører, er der nogle grænser, der fastlægges herinde i Folketinget. Og dem har man så valgt at lægge på den måde, de ligger på nu.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:48

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Det er jo en lidt mærkværdig situation. Vi spurgte justitsministeren i sidste uge, og vi er så blevet sendt til økonomi- og indenrigsministeren, og nu skal vi tilbage til justitsministeren. Vi prøver sådan set bare at finde hoved og hale i, hvordan vi kan få ændret de her regler, som vi anser for at være uretfærdige. Jeg synes egentlig, det er et meget liberalt synspunkt, vi rejser, for vi har så stor tillid til de byrådspolitikere, der er valgt rundtomkring, at vi egentlig godt tror, de kunne have noget mere ansvar på det her område, og at de kender deres kommuner og deres borgere så godt og så nært, at de jo sagtens ville kunne have en mulighed for at vurdere, om noget er for meget overvågning, eller om noget er for lidt. Det tror vi godt at byrådspolitikerne kan finde ud af.

Jeg vil bare høre ministeren om den sidste detalje i svaret til fru Karina Adsbøl før, som var, at noget selvfølgelig er national lovgivning, og at noget så er lagt ud som kommunalt selvstyre. Hvis det står til økonomi- og indenrigsministeren, der jo er kommuneminister, vil kommunerne så kunne håndtere det her ansvar? Kan kommunalpolitikere vurdere, om omfanget af overvågning er tilstrækkeligt?

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:49

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Jeg har sådan set meget vide grænser for, hvad jeg mener at kommunalpolitikere er i stand til at vurdere. F.eks. tror jeg godt, at kommunalbestyrelsesmedlemmer kan vurdere, hvilken skatteprocent der skal være i deres kommune. Det kan man så have en mere eller mindre liberal tilgang til alt efter synspunkt. Så det er sådan set ikke et spørgsmål om, hvad man mener at kommunalbestyrelsesmedlemmer kan vurdere. Jeg tror sådan set, at kommunalbestyrelsesmedlemmer er præcis lige så kvalificerede som folketingsmedlemmer, og den anden vej rundt.

Det, der er spørgsmålet, er, at der er en lovgivning. Den sætter nogle rammer for, hvem der kan beslutte hvad. Og i et retssamfund kan en minister jo ikke bare sige: Nu synes jeg, at I bare skal have lov til at gøre noget konkret i X kommune, selv om det ikke følger lovgivningen. Og da det er sådan, at lovgivningen på det her område sorterer under – og det vil jeg sige at jeg også havde oplyst om inden spørgsmålet i dag – Justitsministeriets ressort, så er det jo svært for mig bare at stå og love, at den vil jeg så ændre. For hvad bliver det næste? Hvis jeg først gør det, kommer jeg jo herved hver uge og skal gennemgås i 21 andre ministres ressortområder, og hvad jeg har tænkt mig at gøre der. Så tror jeg alligevel, at jeg begynder at få andre problemer.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:50

Peter Kofod Poulsen (DF):

Men det her er interessant. Det, jeg egentlig prøver at få ministeren til at forholde sig til, er, at ministeren er minister for kommunerne, og så må man jo også lægge til grund, at ministeren har et rigtig, rigtig godt kendskab til landets kommuner og til kommunalpolitikere og borgmestre – det er jeg sikker på – hvad de formår, og hvor dygtigt drevne mange kommuner i det her land faktisk er. Og så er det jo bare interessant at finde frem til regeringens holdning til de her regler, om det er noget, hvor man godt kunne leve med at sige, at det godt kan flettes ud, så kommunalpolitikere får en mulighed for at være med på den her front, eller om det er noget, hvor man siger: Det vil vi alene lade Folketinget diskutere. Og det synes jeg måske var relevant at få økonomi- og indenrigsministerens syn på.

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:51

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Men det er også meget fair. Altså, der er jo flere niveauer i det her. Der er de forhold, der handler om kommunerne, man kan sige cen-

tralisering kontra decentralisering. Men der er også forholdet mellem borger og stat, hvor vi så kan spørge, om det er rimeligt, at der kan træffes nogle beslutninger, som er meget indgribende over for individer, på lokalt plan, altså i forhold til hvad man kan, og hvilke generelle rettigheder man har som borger i det danske samfund. Vi sætter pris på at være borgere i Danmark, og derfor er det også vigtigt, at der er nogle rettigheder, der knytter sig til borgerne på tværs af kommuner, og det er jo nogle af de dilemmaer, vi har her. Og det er derfor, justitsministeren har taget fat i Kommunernes Landsforening og sagt: Okay, er der noget her, man skal kigge på, hvad er jeres holdning – så tager vi en dialog om det?

Jeg synes faktisk, det er det danske samtaledemokrati, når det er allerbedst.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og så får Karina Adsbøl som hovedspørger lov at slutte af. Værsgo.

Kl. 13:52

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Ja, sådan er det at være spørger. Den ene uge får man at vide, at det hører under ét ministerium, og den næste uge hører det så under et andet ministerium. Vi prøver simpelt hen på at finde en løsning på den her problemstilling, fordi der er en række kommuner, der har efterlyst det her.

Jeg har efterspurgt ministerens holdning, og eftersom jeg kan høre på ministeren i dag, at det er ministerens holdning, at kommunerne ikke skal have lov til det her, skal jeg bare høre, om det er korrekt. Er det ministerens holdning, at kommunerne ikke skal have lov til at sætte kameraovervågning op der, hvor de vurderer at der er størst sandsynlighed for utryghed og hærværk og lignende?

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:52

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Det gode er jo, at det egentlig er det samme svar, man får, om man spørger justitsministeren eller økonomi- og indenrigsministeren, nemlig at man ikke bare kan gøre, som man har lyst til, men at regeringen nu er gået i dialog med Kommunernes Landsforening for at få et svar på, hvad de ønsker. Og så må vi jo snakke os frem til, hvor det er, snittet skal ligge. Så regeringen har ikke i sig selv et initiativ, men vi har en dialog med kommunerne og afventer deres svar, og derfra tager vi så sagen videre.

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og så er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til uddannelses- og forskningsministeren fra hr. Jeppe Jakobsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:53

Spm. nr. S 461 (omtrykt)

8) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Jeppe Jakobsen (DF):

Mener ministeren, at de kriterier, der har sikret Nordsjælland en ny læreruddannelse, er så stærke og retfærdige, at de også bør gælde for resten af landet?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. Mener ministeren, at de kriterier, der har sikret Nordsjælland en ny læreruddannelse, er så stærke og retfærdige, at de også bør gælde for resten af landet?

Kl. 13:53

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Regeringen ønsker et Danmark i bedre balance, og det gælder også på uddannelsesområdet. Som en del af »Bedre balance II« har regeringen prioriteret at skabe grundlag for oprettelsen af ti lokale afdelinger af en række uddannelser, de såkaldte uddannelsesstationer. Vi har afsat i alt 160 mio. kr. til formålet fra 2018 til 2021. De nye stationer vil være at finde i alle fem regioner, bl.a. i Hedensted, Kalundborg, Rønne, Skjern, Nykøbing Falster og Helsingør.

Med uddannelsesstationerne får flere unge mulighed for at tage en relevant uddannelse lokalt, og virksomheder uden for de store byer får nemmere adgang til den arbejdskraft, de har brug for. I dag er der ikke videregående uddannelser i Helsingør, og samtidig får vi brug for flere lærere i Region Hovedstaden. Derfor giver det god mening at forsøge med en lokalafdeling af læreruddannelsen i Helsingør.

Som jeg læser spørgsmålet, vil spørgeren vide, om endnu flere byer kan se frem til en uddannelsesstation. Til det vil jeg svare: Ja, hvis det giver mening. Ud over de ti nye uddannelsesstationer er der i forvejen godkendt fire. Regeringen ser gerne, at uddannelsesinstitutionerne fortsat ser på mulighederne for flere uddannelsesstationer, og nu får vi jo altså hurtigt flere erfaringer at trække på.

Professionshøjskoler og erhvervsakademier kan ansøge om oprettelse af flere stationer, men man må jo konstatere, at vi ikke på nuværende tidspunkt har planer om yderligere økonomiske særtilskud. Med de ti uddannelsesstationer giver regeringen et ekstraordinært rygstød til videregående uddannelser ude i landet. Herved får vi efterprøvet, om uddannelsesstationerne kan kombinere regional forankring og høj kvalitet.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:55

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. Og tak for besvarelsen. Jeg er rigtig glad for, at ministeren, med hensyn til om man kan forvente flere, siger: Ja, hvis det giver mening. Og når man dykker ned i »Bedre balance II«, kan man se, at det om de her uddannelsesstationer anføres, at det handler om at kunne lave dem i områder, hvor adgangen til videregående uddannelser er begrænset af afstanden fra bopæl til nærmeste udbud eller af et smalt udvalg af uddannelsesmuligheder, som ikke kan dække den lokale efterspørgsel efter arbejdskraft, den uddannede arbejdskraft. Jeg går ud fra, at det ligesom er ud fra de kriterier, at man vurderer, om det giver mening at lave en ny uddannelsesstation.

På skoleområdet kan man jo så sige, at hvad angår kriterier i forhold til afstand, må det nødvendigvis være afstanden til nærmeste lærerseminarium. I forhold til kvalificeret arbejdskraft kan man jo gå ind og se, i hvor høj grad de timer, der bliver læst i folkeskolen, bliver læst af det, man kalder kvalificeret undervisningskraft, altså af nogle, som har en linjefagsuddannelse i det pågældende fag eller tilsvarende.

Hvis man tager udgangspunkt i de her kriterier, kan man jo se, at Region Hovedstaden ud af sine kommuner har 12 – heraf 7 i det, man kan kalde i Nordsjælland – som lever op til KL's og folkeskole-reformens målsætning om 85 pct. af timerne, som skal være læst af lærere med linjefagskompetence. Region Sjælland derimod har én

kommune, der lever op til 85-procentsmålsætningen. I forhold til afstanden er der fra Helsingør 43 km til Frederiksberg med det nærmeste lærerseminarium. Ude i Region Sjælland er der fra Kalundborg 70 km til Roskilde, mens der fra Slagelse er 57 km til Vordingborg, og fra Nakskov er der 84 km til Vordingborg.

Så ud fra det må man jo sige, at hvis der er et sted, hvor det giver mening, må det være i Region Sjælland. Vi har sat Region Sjælland forrest i køen til næste udflytning.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:57

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Nå, det var det, spørgsmålet gik ud på. Jamen det vil jeg simpelt hen ikke sige noget om. Det er udmærket, at den lokalvalgte spørger – al tænkelig respekt for det – men jeg må jo også indrømme, at vi går i listesko i forhold til udflytninger, dels af hensyn til arbejdspladser, dels af hensyn til den generelle tilrettelæggelse. Jeg synes, det er en ærlig sag, at man kæmper for det, men jeg kan ikke sige yderligere om fremtidige udflytningsplaner.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:58

Jeppe Jakobsen (DF):

Ja, nu dykkede jeg ned i Region Sjælland, hvor jeg selv er valgt, det er selvfølgelig rigtigt, men det samme er gældende for det nordvestlige Jylland eller Sønderjylland; der har man tilsvarende udfordringer. Og derfor vil jeg bare høre ministeren, om man, når man nu mener, at kriterierne for at placere en læreruddannelse i Nordsjælland er til stede, så ikke også placerer dem steder, hvor udfordringerne er endnu større.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:58

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Vi vil høste erfaringer nu. Det er jo et initiativ, som regeringen helt selv har stået for. Nu har vi så foreslået de her ti. Jeg synes, det er meget tidligt at udtrække nogle erfaringer. Men jeg skal da være ganske tydelig, med hensyn til at regeringens ambition er, at man i sit nærområde skal kunne tage nogle af de her uddannelser. Og jeg udelukker bestemt ikke, at der kommer yderligere til.

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, sidste spørgsmål.

Kl. 13:59

Jeppe Jakobsen (DF):

Det er jo ikke for at være krakilsk, at jeg stiller de her spørgsmål eller forsøger at udfordre regeringen, for jeg synes i virkeligheden, at det er en rigtig god idé, at man laver den her uddannelse i Helsingør; det er der stærkt brug for.

Til sidst vil jeg så bare høre: Hvilke erfaringer skal der til, eller hvad skal der til, for at man vurderer, at det er en succes med den nye læreruddannelse i Helsingør?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:59

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

I virkeligheden handler det jo først og sidst om kvalitet. Altså, får vi de lærerkræfter ud af det, som vi kan forvente, eller går vi på kompromis? Jeg synes ikke, at vi skal gå på kompromis. Det behøver ikke at være at gå på kompromis, at man decentraliserer uddannelsespladser. Og det er jo sådan set det, øvelsen kommer til at gå ud på. For hvis det bliver kendt, at nogle bestemte steder er kvaliteten svagere end andre steder, så er vi sådan set lige vidt. Det er det, vi nu skal ind at sikre ikke sker, og som vi vil kunne vende tilbage til Folketinget om, når vi når så langt.

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Flemming Møller Mortensen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 473

9) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvad agter ministeren at gøre for at følge op på de konkrete anbefalinger om at hæve priserne på cigaretter, indføre neutrale cigaretpakker, lovgive om tobak under disken, indføre røgfri skoletid og harmonisere rygereglene på gymnasier og erhvervsskoler, som ministerens partifælle og kommende formand for Danske Regioner, Stephanie Lose, præsenterer i en kronik den 26. januar 2018 i Jyllands-Posten, hvor hun pointerer, at hvis vi skal indfri visionen om en røgfri fremtid, så »kræver det handling – nu!« fra alle parter, også fra Folketinget og regering i form af lovgivning«?

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse op.

Kl. 14:00

Flemming Møller Mortensen (S):

For det, formand. Spørgsmålet lyder sådan her:

Hvad agter ministeren at gøre for at følge op på de konkrete anbefalinger om at hæve priserne på cigaretter, indføre neutrale cigaretpakker, lovgive om tobak under disken, indføre røgfri skoletid og harmonisere rygereglene på gymnasier og erhvervsskoler, som ministerens partifælle og kommende formand for Danske Regioner, Stephanie Lose, præsenterer i en kronik den 26. januar 2018 i Jyllands-Posten, hvor hun pointerer, at hvis vi skal indfri visionen om en røgfri fremtid, så »kræver det handling – nu!« fra alle parter, også fra Folketinget og regering i form af lovgivning«?

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren

Kl. 14:01

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak for spørgsmålet. Målsætningen om, at ingen børn og unge skal ryge i 2030, som regeringen har sat sig, er en stærk målsætning, og det er også en ambitiøs målsætning. Som jeg også har sagt mange gange før, forudsætter det, at alle ligesom gør en indsats på området, både regering, Folketing, regioner, erhvervsskoler, forældre, de unge selv. Listen er lang, fordi det er en udfordring, der skal løses i fællesskab.

Derfor skal ansvaret også tages lokalt, hvad enten man er detailhandel, erhvervsskole, kommune eller i det her tilfælde region. Når jeg siger det, er det jo egentlig også et udtryk for, at der endnu er rigtig meget, som regionerne også selv kunne gøre på området. F.eks. har kommunerne i årevis sukket over, at sygehuse og praktiserende læger ikke henviser til de kommunale forebyggelsestilbud, hvis man bare skal tage en ting, eller at der mangler sammenhæng mellem forebyggelsestilbuddene også på røgområdet.

Der er jo et enormt potentiale i, at man som region også på forebyggelsesområdet løfter det populationsansvar, som man jo reelt set fik tilbage i 2007, da regionerne bliver oprettet, og hvor man samarbejder med almen praksis og kommunerne om tidlig opsporing i forhold til at tilbyde rygestoptilbud og langt mere systematisk også får talt med patienterne om røg og får dem henvist til de tilbud, der er. Det kan vi jo se har virket de steder, hvor enkelte sygehuse eller regioner har løftet den del af opgaven.

Jeg synes også, at det er positivt, at Stephanie Lose lægger op til at invitere uddannelsesinstitutioner og Kræftens Bekæmpelse til et møde for at drøfte mulighederne for et partnerskab om røgfri uddannelsesinstitutioner i Region Syddanmark, og det håber jeg da er et projekt der lykkes, altså også at få uddannelsesinstitutionerne til at tage ansvar.

Så er det måske også værd at påpege, at regionerne jo også er arbejdsgivere, og der er tre ud af fem regioner, der har valgt at have røgfri arbejdstid på arbejdspladserne. Men hvad så med de to andre? Hvorfor kunne man ikke bare som regionsformand i Region Syddanmark, men jo mere som formand for Danske Regioner ikke også tage fat på det område?

Så jeg er sådan set grundlæggende enig i, at der skal handling til på en lang række områder – herinde, hvor regeringen handler, hvor Folketinget skal handle, og hvor vi har taget en række initiativer, men hvor det jo ikke bare handler om forbud, og selvfølgelig også initiativer ude lokalt, hvad enten man er region eller man er erhvervsskole.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren, værsgo.

Kl. 14:03

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak til ministeren. Nu går spørgsmålet jo på nogle helt konkrete ting, som Stephanie Lose efterspørger. Lad mig lige starte et andet sted, for det er jo korrekt, at vi politisk har givet kommunerne og regionerne nogle meget store ansvarsopgaver i forhold til sundhed, nemlig tidlig indsats, sundhedsfremme og forebyggelse.

Alvoren i det her er jo – og jeg tror, det er derfor, at ikke bare Stephanie Lose og Danske Regioner, men også kommunerne sætter skarpe dagsordener for sundhedsfremme, tidlig indsats og forebyggelse – at alt for mange danskere går hen og bliver syge, at alt for mange dør. Tallet er jo gruopvækkende: 44.000 børn og unge i alderen fra 11-17 år forventes at dø som følge af det rygemønster, vi har i dag. Det er ca. to elever i hver klasse med 20 elever. Altså cirka hver tiende danske unge i den her alder forventes at dø.

Derfor kan jeg godt forstå, at Stephanie Lose og Danske Regioner siger: Lad os nu komme ind med nogle nye initiativer. Det er derfor, hun efterspørger regeringens aktion på det her område, og spørgsmålet gik jo på, hvordan regeringen tænker i forhold til de konkrete initiativer med at hæve prisen, neutrale pakker, tobak under disken, røgfri skoletid på både erhvervsskoler og gymnasier.

Jeg fik jo ikke noget svar af ministeren på, hvad regeringen tænker om de her konkrete anbefalinger – for øvrigt anbefalinger, som vi også fra socialdemokratisk side har sagt langt hen ad vejen er politik, vi ønsker at levere. Det er det ansvar, vi må tage, fordi der er så mange, der bliver syge, så mange, der dør. Jeg glemte helt at nævne

tallet for, hvor mange der dør hvert eneste år, men det er 13.600 danskere, der dør som følge af rygning. Det er den største enkeltfaktor for udvikling af sygdom.

Men ministeren får en chance mere til at svare på de konkrete forslag og ønsker, som Stephanie Lose fremsætter.

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:05

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak. Røg er den store dræber, og det er sådan set også baggrunden for, at regeringen har en ambitiøs målsætning om en røgfri generation i 2030, fordi vi skal undgå, at de børn og unge, der bliver født i årene fremover, og dem, der vokser op nu, overtager de samme dårlige vaner, som forældrenes generation har haft. Det betyder, at vi skal undgå, at de begynder at ryge, og hvis de er begyndt at ryge, skal vi i høj grad animere dem til at kvitte smøgerne, så de kan få et sundere liv, forhåbentlig også med en bedre trivsel.

I forhold til de konkrete initiativer: Der er jo ikke noget, der hindrer detailhandelen i at gemme cigaretterne under disken i morgen, hvis det var det, de ville. Vi har ikke forbud mod det i Danmark. Hvad angår røgfri skoler, synes jeg da, det er fint, at regionerne, forhåbentlig også gennem deres repræsentanter i de forskellige erhvervsskoler, nu sætter sig for at sikre, at der bliver lavet politikker ude på de regionale skoler på det her område.

Så alting behøver ikke at blive besluttet eller forbudt herindefra. Det kræver også et lokalt ansvar.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:06

Flemming Møller Mortensen (S):

Det, der jo lige nøjagtig er grunden til, at jeg stiller spørgsmålet her i dag, er, at det er en frisk melding fra Stephanie Lose, det er en frisk melding fra Danske Regioner, at de rent faktisk efterspørger politisk handling fra Christiansborgs og regeringens side. Ministeren gør alt, hvad ministeren kan, for at sige, at detailhandlen kan tage initiativer, at regionerne kan tage initiativer, at kommunerne kan tage initiativer, og ministeren siger, at det bør de gøre. Ja, og så er der Stephanie Lose, som siger, at vi her i Folketinget og regeringen bør tage initiativer.

Det kan da ikke være rigtigt, at ministeren bare siger, at de andre skal tage initiativer, men at regeringen ikke skal tage initiativer, selv om ministeren indledte med at sige, at alle må handle og gøre en indsats i den her sammenhæng.

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:07

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Vi handler og gør også en indsats, hvad enten det handler om rygestopmedicin til udsatte grupper, om rygestopkurser, om kampagner målrettet børn og unge, om den beslutning, som regeringen traf for få uger siden om at flytte kontrolopgaven over til Sikkerhedsstyrelsen, så vi får en bedre håndhævelse af de regler, vi har, om, at der ikke må sælges tobak til børn og unge; eller det handler om den lovgivning, der trådte i kraft så sent som sidste år i forhold til større advarselssignaler på pakkerne. Så der bliver jo også handlet herindefra, og vi følger det også tæt.

Men der er også behov for handling lokalt, og derfor tillod jeg mig bare at sige, at når to ud af fem regioner endnu ikke har en samlet rygepolitik, kunne man så ikke starte med at tage fat i regionerne i stedet for bare ligesom at sige, at det er alle mulige andre?

Tilsvarende gælder for regionernes bestyrelsesmedlemmer i erhvervsskolerne. Hvorfor starter de ikke med at kræve røgfri skoledag, eller at der ikke sælges cigaretter i kantinerne? Der er jo nok at tage fat på ude lokalt og regionalt.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, sidste spørgsmål.

Kl. 14:08

Flemming Møller Mortensen (S):

Ja, to ud af fem regioner efterspørger ministeren handling fra. Men jeg kunne jo prøve at kigge ud over landets grænser og så spørge, hvorfor vi har en virkelig sovende regering på det her område i Danmark, hvorimod man i andre nordiske lande har regeringer, der handler lige nøjagtig på de ønsker, som Stephanie Lose fremsætter her, om neutrale cigaretpakker, om at hæve prisen, om tobak under disken og om ens rygereger. Det er jo fuldstændig den samme parallelitet at sætte op.

Hvorfor har vi en regering i Danmark, som ikke vil noget, når andre lande har haft rigtig god effekt? Det her går ud over børns og unges helbred; det er den største sundhedsrisiko, vi udsætter børn og unge for. Hvorfor har vi en nølende regering i Danmark?

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:08

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Vi har en regering, som har taget adskillige initiativer på det her område og også har sat en ambitiøs målsætning om en røgfri generation i 2030, fordi børn og unge ikke skal ryge, og fordi røg er den store dræber. Men hvis vi skal nå det mål, og det gentager jeg gerne, kræver det, at alle engagerer sig og bakker op, og det betyder også, at man ikke bare kan sidde i bestyrelsen, hvad enten man er fagforeningsrepræsentant, valgt for partierne eller sidder for Danske Regioner og er udpeget af en af regionerne i en erhvervsskolebestyrelse, og så sidde med korslagte arme og sige: Vi har ikke noget ansvar for, om man har en røgpolitik her på skolen.

Selvfølgeligt har man et ansvar. Man har et ansvar for, om de sælger tobak i kantinen og medarbejderne står og ryger side om side med de unge, og derfor kræver det en lokal ansvarstagen, ligesom det kræver en regional ansvarstagen, og så tager vi fat i det, der er de overordnede rammer. Det er også det, der er lovgivet om herindefra.

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet. Det næste spørgsmål er til skatteministeren, og det er af Orla Hav, Socialdemokratiet.

Kl. 14:09

Spm. nr. S 475

10) Til ministeren for offentlig innovation af:

Astrid Krag (S) (medspørger: **Magnus Heunicke** (S)):

Vil ministeren råde en offentligt ansat, som har fået en invitation til en firmafest hos et privat firma, som driver virksomhed inden for et område, som den ansatte har et overordnet ansvar for, til at takke ja eller nej til den firmafest, når man tager Moderniseringsstyrelsens retningslinjer for »God adfærd i det offentlige« i betragtning? (Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 14:09

Spm. nr. S 476

11) Til ministeren for offentlig innovation af:

Magnus Heunicke (S) (medspørger: **Astrid Krag (S)**):

Er det efter ministerens opfattelse at udvise »god adfærd« jf. Moderniseringsstyrelsens retningslinjer for »God adfærd i det offentlige«, hvis en offentligt ansat person tager imod en invitation til en firmafest hos et privat firma og deltager i firmafesten hos det private firma, hvis firmaet driver virksomhed inden for det område, som den offentligt ansatte har et overordnet ansvar for til daglig? (Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 14:09

har jeg valgt at gøre, og jeg går selvfølgelig også i yderligere dialog med dem.

Det frivillige foreningsliv ligger mig personligt rigtig meget på sinde, og derfor mener jeg også, det er en fornuftig ordning, vi har valgt, for den gavner det samlede foreningsliv, også det samlede foreningsliv i Nordjylland. Men det rammer så også en enkelt operatør, og det er så SIFA.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Orla Hav.

Kl. 14:12

Spm. nr. S 444 (omtrykt)

12) Til skatteministeren af:

Orla Hav (S):

Var det – idet der henvises til artiklen »TV Bingo skal af med million-afgift« i Nordjyske Stiftstidende den 20. januar 2018 – virkelig den konsekvens, som fremgår af artiklen, regeringen gik efter, da der blev indgået en aftale om, hvordan midlerne fra onlinespil skulle fordeles?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse op.

Kl. 14:09

Orla Hav (S):

Tak for det, og tak for ministerens første svar. Jeg vil gerne sige, at TV Bingo jo har en lang, lang historie, også længere end tilbage fra den tid, hvor skatteministeren gik i skole. Og sandheden er jo, at formålet med det TV Bingo, man opfandt, var at flytte bingo-provenuet fra forsamlingshuset og ind til den nye platform, som lokal-tv pludselig gav. Det havde et dobbelt formål – det ene formål var at virke underholdende og give lidt spænding i dagligdagen til dem, der holder af at spille bingo, og det andet formål var samtidig at sikre et provenu til frivilligt børne- og ungdomsarbejde, idrætsarbejde i lokalområdet.

På den vej har TV Bingo i vores lokalområde jo haft en solid opbakning, både fra dem, der skulle spille, og dem, der skulle modtage pengene. Det er jo på den baggrund, at nogle af os synes, at TV Bingo har fået en stedmoderlig behandling i vores system. For de har haft den tjans at være first mover på en hel række områder, hvor man undervejs har ændret på reglerne – så har man været dømt ude, så skulle man efterbetale voldsomt mange penge, og så har det pludselig været sådan, at man ikke længere kunne skabe et provenu til det frivillige børne- og ungdomsarbejde, som skatteministeren jo også har en veneration for.

Så jeg beder skatteministeren om at være med til at kigge på det her område med friske øjne og så se på: Behandler vi den nyskabelse, som TV Bingo var med en, skal vi sige liden indsats, men dog lokalt med en stor virkning, ordentligt?

Kl. 14:14

Orla Hav (S):

Tak for det. Var det – idet der henvises til artiklen »TV Bingo skal af med million-afgift« i Nordjyske Stiftstidende den 20. januar 2018 – virkelig den konsekvens, som fremgår af artiklen, regeringen gik efter, da der blev indgået en aftale om, hvordan midlerne fra onlinespil skulle fordeles?

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:10

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak til hr. Orla Hav for spørgsmålet. Og jeg forstår godt, at det virker voldsomt, når man f.eks. som udbyder af spil skal betale mere i afgift end tidligere. Det ville de fleste nok gerne have været foruden, særlig når overskuddet går til noget godt. Og derfor har jeg også fuld forståelse for, at SIFA råber op, når de står til at blive påvirket af de nye regler. Men man skal også huske, selv om man er nordjysk skatteminister, at man er skatteminister ikke kun for én del af landet, men for hele landet, og liberaliseringen af online bingo skal ses i en større sammenhæng.

Det hører nemlig med til det store billede, at før var der et ureguleret marked for online bingo, som blev skønnet til at være dobbelt så stort som Danske Spils monopol, og det er naturligvis helt uholdbart. Og formålet med liberaliseringen, som også spørgerens parti er en del af og bakker op om, var bl.a. at få det uregulerede spil kanaliseret ind i et dansk reguleret marked og sikret, at spillet udbydes på en rimelig, ansvarlig og gennemsigtig måde. Det er i alles interesse.

Det blev samtidig skønnet, at hvis vi fik reguleret det ulovlige online bingo-marked, ville det give statskassen en ekstra indtægt på 14 mio. kr. De penge kunne vi bare have puttet i statskassen, men det valgte vi ikke at gøre. Vi har i stedet for ført pengene direkte tilbage til udlodningsloven, sådan at det frivillige foreningsliv får 12 mio. kr. og ludomaniområdet de resterende 2 mio. kr. Ud over at få taget hånd om det ulovlige spil, får vi givet flere penge via det, vi i gamle dage kaldte tipsmidlerne, til en styrkelse af det frivillige foreningsliv over hele landet, også i Nordjylland. Og vi har i forvejen taget en række hensyn til SIFA, sådan at de fortsat kan eksistere. Det kunne man have valgt ikke at gøre, men det har vi valgt at gøre, det

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:14

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det synes jeg faktisk vi gør, og det synes jeg også jeg gør som skatteminister. Når vi har lavet om på de her regler, er det, fordi det samlede foreningsliv vinder og spillerne af online bingo vinder. Det har så også nogle konsekvenser, i det store billede nogle meget begrænsede konsekvenser, men isoleret set nogle konsekvenser for SIFA. Der har vi forsøgt at gøre de konsekvenser så små som overhovedet muligt. Og jeg har truffet et klart politisk valg om, at SIFA skal eksistere.

Man kunne også have valgt bare at sige: Det kan ikke lade sig gøre at køre den forretningsmodel; vi skal ikke tage alle de særhensyn. Det har vi gjort, og jeg tror, det vil vise sig at være svært at tage yderligere særhensyn, men jeg indgår gerne i en dialog med SIFA TV Bingo om de regler, vi har, og om, hvorvidt der er nogle muligheder for at forbedre dem.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 14:15

Kl. 14:18

Orla Hav (S):

Jeg er jo glad for, at ministeren anerkender de formål, som jeg har ridset op, for TV Bingo, dels det underholdende, dels det der med at skaffe nogle penge til frivilligt børne- og ungdomsarbejde. Jeg tager jo også gerne imod det på vegne af SIFA, selv om jeg ikke har kompetence til det, altså at ministeren vil indgå i en dialog. Jeg synes, at der, hvor det er svært, jo er, at man svinger sig op til at sammenligne SIFAs – jeg kalder det harmløse – TV Bingo med hasardbetonet onlinespil. Der synes jeg kæden hopper af, og der synes jeg faktisk at vi fra samfundets side er med til at gøre livet unødigt svært for nogle mennesker, som gerne vil være med til at fremme ideelle formål.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:15

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak. Juraen er, som den er, og der er vi jo også begrænset af de EU-regler, der gælder i forhold til lige konkurrence. Men inden for den ramme vil jeg selvfølgelig godt se, om vi har ramt det rigtige snit. Det tror og mener jeg vi har, og jeg er sikker på, at SIFA har nogle gode muligheder for at vækste. Altså, udover TV Bingo-delen har SIFA jo også en spillelicens fra spilmyndighederne, de udbyder onlinespilleautomater og nu også bingo på nettet. Derfor tror jeg, at hvis man lægger sig i selen, vil SIFA kunne udvikle sin forretningsmodel og på den måde generere en ekstra indtægt til det frivillige foreningsliv, som de uddeler deres overskud til.

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:16

Orla Hav (S):

Jamen lad mig bare tage det sidste der med onlinespil, som SIFA søgte bevilling til på det tidspunkt, hvor der blev linet op til, at nu kunne de ikke længere få lov til at gennemføre TV Bingo, som det havde været. Jamen så måtte de skaffe sig en anden indtægtskilde, og så går man efterfølgende hen og ulovliggør den aktivitet. Og nu er det seneste, der er sket, at man så igen lovliggør det. Kan ministeren ikke godt se, at man har flyttet målet for de gode folk, der forsøger at skabe penge til det frivillige børne- og ungdomsarbejde?

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til det sidste svar.

Kl. 14:17

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Ja, det kan jeg godt se, men hvis jeg skal være helt ærlig, så skylder hr. Orla Hav os egentlig at rette kritikken lidt hen mod nogle af de socialdemokrater, der har siddet i Skatteministeriet. Da jeg kommer til som skatteminister for 2½ år siden, ligger den her sag på mit bord, og jeg snakker med mine embedsmænd om, hvordan vi får sikret, at SIFA fortsat kan eksistere, samtidig med at vi får genereret nogle flere penge til det frivillige foreningsliv. Den løsning, vi finder frem til, er jo en liberalisering, som der heldigvis er bred opbakning til.

Så det er ikke mig, der har sendt forskellige signaler. Jeg tror også, at jeg på et ret tidligt tidspunkt ringer til formanden for SIFA og siger, at det er den her løsning, vi vil prøve at vælge, som vi mener er den eneste farbare. Men jeg tager gerne forbi SIFA, spiller et spil og snakker med dem om reglerne, altså om vi kan gøre noget mere for dem.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Så er der et nyt spørgsmål til skatteministeren af hr. Orla Hav, Socialdemokratiet.

Kl. 14:18

Spm. nr. S 445 (omtrykt)

13) Til skatteministeren af:

Orla Hav (S):

Finder ministeren – i lyset af at det frivillige ungdomsarbejde i tilknytning til idrætten i Aalborg mister halvdelen af de midler, som hidtil har været anvendt hertil – at det er det rette regelsæt, der anvendes, når TV Bingo sidestilles med hasardbetonede onlinespil?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse op.

Kl. 14:18

Orla Hav (S):

Finder ministeren – i lyset af at det frivillige ungdomsarbejde i tilknytning til idrætten i Aalborg mister halvdelen af de midler, som hidtil har været anvendt hertil – at det er det rette regelsæt, der anvendes, når TV Bingo sidestilles med hasardbetonet onlinespil?

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:18

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak for spørgsmålet. Det handler jo lidt om det, som vi også drøftede før. Jeg vil sige, hvis jeg skal sige noget yderligere, at det jo ikke er sådan, at SIFA nu rammes af afgifter, og at de ikke før betalte afgift. De betalte også spilleafgift før. Nu er det bare en anden type afgift med en større belastning, fordi de skal betale det samme som alle de andre aktører, og det er da, for at bruge sådan et nordjysk udtryk, træls for dem. Men der skal man tage helhedsperspektivet og sige, at vi har fået 12 mio. kr. til det frivillige foreningsliv og 2 mio. kr. til ludomaniområdet, og SIFA må så bære en meget lille del af den omkostning.

De siger selv, at det er 1,5 mio. kr. Jeg har tidligere hørt, at det tal skulle være 1 mio. kr., og det kan jo være, at man kan lave nogle ting, sådan at det beløb bliver væsentlig mindre. Men i min optik – som godt købmandskab på vegne af både det nordjyske foreningsliv og det samlede foreningsliv – er en omkostning på 1-1,5 mio. kr. for at få 12 mio. kr. altså det, vi kalder en god handel, og derfor synes jeg også, at reglerne er rimelige.

Men når jeg nu skal op at snakke med SIFA, diskuterer jeg også gerne, hvordan vi inden for det regelsæt, der gælder, har mulighed for at finde en løsning, der måske er bedre end det, de har fået forståelse er regelsættet. For SIFA støtter noget godt, nemlig det frivillige foreningsliv, og dem ønsker jeg ligesom spørgeren også at støtte.

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:19

Orla Hav (S):

Nu bliver det jo lidt et tema med variationer i de spørgsmål, der kommer til ministeren. Må jeg ikke bare have lov til at sige, at jeg hjertens gerne havde stillet det her spørgsmål til en socialdemokratisk skatteminister, men nu er opgavefordelingen jo ikke sådan her i Folketinget, så derfor må ministeren tage spørgsmålet, som det er.

Men jeg vil gerne sige, at når ministeren siger, at TV Bingo eller SIFA mister 1,5 mio. eller 1 mio. kr., så er det enten halvdelen eller en tredjedel af de penge, som genereres ved TV Bingo. Så kan man godt sige, at 1,5 mio. eller 1 mio. kr. ikke er så mange penge i den store sammenhæng. Men det er faktisk halvdelen, eller som ministeren siger, en tredjedel af de penge, man hidtil har haft til at kunne styrke det frivillige ungdoms- og idrætsarbejde i det nordjyske. Det synes jeg jo er en pæn del af kagen.

Så siger ministeren, at man får 8 mio. kr. Men dem skal man så dele med 97 andre kommuner, og så bliver det jo faktisk en pænt lille del af kagen. Jeg synes jo lidt, at man straffer et område, hvor de har været innovative – hedder det vist på nudansk – og er gået nye veje med hensyn til udviklingen af lokal-tv og har forenet de gode formål, der er i et lokalområde. Ved at man har været tidligt ude, er man blevet straffet den ene gang efter den anden.

Jeg er jo glad for ministerens tilsagn om, at han vil prøve at kigge på det her og se, om ikke der findes en bedre vej og en vej, som i højere grad anerkender, at det er et godt formål, altså at de er med til at skaffe penge til, at børn og unge kan have en god og aktiv fritid, og at der findes offervillige mennesker, der uge efter uge køber nogle plader til TV Bingo. Det er jo ikke hasard, hr. minister.

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:21

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg vil sige, at jeg selv er en stor bingoan. Om ikke så lang tid skal jeg med nogle gode venner til et sted i København og spille bingo, og det er også en social begivenhed, og jeg deltager da egentlig ikke for at vinde hverken ½ pund kaffe eller en stor pengepræmie, men for det sociale.

Men det ændrer bare ikke på, at der ifølge den juridiske fortolkning og de EU-regler, der gælder, skal være samme vilkår for alle. Hvis vi fritager SIFA for afgift, vil vi også komme i en situation, hvor et spillefirma, der udbyder onlinespil på Malta, vil skulle afgiftsfritages. Så man skal i hvert fald tænke sig grundigt om, med hensyn til hvilken løsning man vælger. Men som jeg sagde i mit tidligere svar, tager jeg over og besøger SIFA og indgår i en dialog med dem om de regler, vi har, og om vi inden for, hvad der er lovligt, kan give bedre plads til dem.

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:22

Orla Hav (S):

Jeg skal igen give udtryk for, at jeg er godt tilpas ved, at ministeren har rakt hånden ud for at tage en dialog. Det synes jeg er en god vej at gå. Og så vil jeg bare sige, at jeg har svært ved at forestille mig, at EU skulle gå op i, om der sidder nogle folk i det nordjyske, der har været innovative og med til at forny lokal-tv og tilføje nye vinkler og skaffe penge til børne- og ungdomsarbejdet. Skulle EU's regler virkelig være rettet mod det? Man risikerer lidt, vil jeg sige til ministeren, at det bliver sagen om de krumme agurker om igen. For hvorfor skulle EU interessere sig for den krumme agurk, der hedder at skaffe penge til børne- og ungdomsarbejde på sådan en lidt anderledes måde?

Kl. 14:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:23

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg skal heller ikke kunne sige, hvad EU interesserer sig for. Men jeg kan sige, at jeg som minister ønsker at holde mig inden for de regler, der gælder. Og det er svært at lave særregler for én udbyder og fritage vedkommende for en afgift inden for den EU-ret, der gælder – altså hvor nogle spiludbydere, der opererer på det danske marked, sidder på Malta – og så ikke give de andre det samme ud fra sådan en ligebehandlingsbetragtning. Og selv om man er innovativ i SIFA – og i det hele taget skal innovation understøttes – skal det ske inden for rammen af, hvad der er lovligt. Det duer ikke, at det er så lovligt som muligt.

Men inden for den ramme har vi så fundet en løsning, der gør, at SIFA kan vækste og udvikle sig. Og når jeg nu skal besøge dem, håber jeg på en dialog, der fører til nogle ideer om, hvordan man kan få genereret et større overskud end det, man havde før, så de ikke rammes, altså så det frie foreningsliv i Aalborg og omegn ikke rammes af de nye regler.

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak, og værsgo.

Kl. 14:24

Orla Hav (S):

Jamen en gang til vil jeg sige, at det er godt og dejligt, at ministeren går aktivt ind i sagen. Jeg stiller bare det spørgsmål, fordi det her er et godt formål. Det har ikke noget at gøre med, at vi ikke synes, at tingene skal gå ordentligt for sig, og at man ikke skal følge de regler, der er. Men det kunne jo også være, at der i fordelingen af de 12 eller 8 mio. kr., som ministeren var inde at kigge på, var mulighed for at tilgodese, at der faktisk er nogle, der har været tidligt ude og har været med til at skaffe penge til det frivillige ungdoms- og idrætsarbejde i et lokalområde. Og som en service skal jeg så bare sige, at SIFA står for De Samvirkende Idrætsforeninger i Aalborg.

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:25

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg kan give det tilsagn, at jeg gerne tager op og besøger dem og fører en dialog med dem, og så må vi se, om vi kan finde nogle løsninger. Men i det hele taget har de fået en rigtig god behandling, hvor man politisk kun har valgt at sige, at det slet ikke skal være muligt at udbyde det, som SIFA udbyder, med de undtagelser, man har lavet fra hvidvasklovgivningen og alt muligt andet. Men jeg skal gerne se, om man kan gå et skridt videre, og det er ikke kun for at tilfredsstille spørgeren, men også for at tilfredsstille de gode formål, som SIFA støtter i Aalborg og omegn. Og nu kan jeg vist ikke tale mere. (*Skatteministeren hoster*).

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det heldigt, at spørgsmålet er sluttet. Tak for det.

Det næste spørgsmål er til miljø- og fødevareministeren af hr. Mikkel Dencker, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:25

Spm. nr. S 460

14) Til miljø- og fødevareministeren af:

Mikkel Dencker (DF):

Vil regeringen ændre den særregel/særfortolkning af EU's regler for antal kilo kølemiddel i en varmepumpe, der medfører, at der i Dan-

mark højst må være 10 kg HFC-kølemidler med den konsekvens til følge, at når der skal installeres større mængder varmepumpekapacitet, bliver installationerne kraftigt fordyret, da der alt andet lige skal bruges et større antal mindre varmepumper frem for en eller få store varmepumper?

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til at læse op.

Kl. 14:25

Mikkel Dencker (DF):

Tak, formand. Vil regeringen ændre den særregel/særfortolkning af EU's regler for antal kilo kølemiddel i en varmepumpe, der medfører, at der i Danmark højst må være 10 kg HFC-kølemidler med den konsekvens til følge, at når der skal installeres større mængder varmepumpekapacitet, bliver installationerne kraftigt fordyret, da der alt andet lige skal bruges et større antal mindre varmepumper frem for en eller få store varmepumper?

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren

Kl. 14:26

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og tak for spørgsmålet. Den danske F-gasbekendtgørelse og reglen om, at der højst må være 10 kg klimaskadeligt HFC-kølemiddel i de fleste anlægstyper, har væsentlig betydning for, at Danmark kan leve op til forpligtelsen til at reducere udledning af drivhusgasser.

I Danmark har vi set et fald i anvendelsen af HFC-gasser på cirka to tredjedele siden slutningen af 1990'erne. Der går altid et stykke tid, inden det slår igennem på selve udledningerne. Men siden 2007 er udledningerne i Danmark alligevel næsten halveret. I resten af EU er både forbruget og udledningerne steget voldsomt i samme periode.

I langt de fleste tilfælde udgør den danske bekendtgørelse ikke nogen hindring for at installere varmepumper. Med den voksende udnyttelse af vedvarende energikilder i elforsyningen i Danmark er det blevet klimamæssigt og økonomisk mere attraktivt at udnytte varmepumper i større byggerier, navnlig i de områder, hvor der ikke er lagt fjernvarme ind. Dermed kan man erstatte anlæg, som er baseret på fossile brændsler.

Miljøstyrelsen har derfor sammen med Dansk Energi her i efteråret 2017 bedt Teknologisk Institut om at gennemføre en analyse af markedet for en særlig gruppe varmepumper, 50-200 kW. I forbindelse med analysen er der blevet foretaget en vurdering af CO₂-effekter ved mulige lempelser for denne gruppe af varmepumper under F-gasbekendtgørelsen. Det er vigtigt at få belyst CO₂-effekten ved en sådan lempelse, da en øget nettoudledning af drivhusgas vil øge den samlede klimamanko for de ikkekvoteomfattede sektorer, herunder landbruget og transportsektoren. Det vil øge behovet for at finde alternative reduktionstiltag i disse sektorer.

Miljøstyrelsen vil med inddragelse af Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet i de kommende uger undersøge muligheden for og eventuelle konsekvenser af en målrettet revision af bekendtgørelsen, der giver en særlig undtagelse for varmepumper i energiforsyningen.

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Værsgo til spørgeren.

Mikkel Dencker (DF):

Tak til ministeren for svaret. Jeg forstår det, som at der er en lille dør på klem for, at man kunne tage den her 10-kilosgrænse op til revision. For er ministeren ikke enig med mig i, at hvis den her 10-kilosgrænse udgør en barriere for, at man udskifter eksempelvis et gammelt oliefyr i en større bygning med en stor varmepumpe, netop fordi det her 10-kiloskrav gør det dyrere at lave varmepumper, så er det faktisk kontraproduktivt over for at bekæmpe udledningen af klimagasser, altså f.eks. CO₂-udledning fra et oliefyr? Dermed kan den her regel jo være kontraproduktiv i forhold til regeringens egne klimamålsætninger.

Er ministeren enig i, at der kan ligge den her barriere, som det kunne være fornuftigt at få ophævet? Der kunne også ligge nogle økonomiske incitamenter og samfundsøkonomiske forbedringer i, at man lader folk få den billigste varmeløsning, frem for at man fastholder nogle regler, som giver incitament til at fortsætte med mere gammeldags varmeløsninger.

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:29

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og også tak for det opfølgende spørgsmål. Jeg er ikke uenig i de grundlæggende betragtninger i spørgsmålet, og det er også derfor, vi siger, at det er væsentligt sammen med Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet at få undersøgt muligheder for og eventuelle konsekvenser af en målrettet revision af bekendtgørelsen, der giver en særlig undtagelse for varmepumper i energiforsyningen. For vi har selvfølgelig alle sammen en interesse i at have den omstilling, og det er vi så bare nødt til at tage højde for i forhold til det samlede klimaregnskab, så vi ikke skal pålægge f.eks. landbruget og transportsektoren en eller anden øget forpligtelse.

Men det er det, vi kigger på i de kommende uger. Og så kan vi jo skriftligt orientere spørgeren om, hvad vi når frem til.

Kl. 14:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:30

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil sige tak til ministeren for tilsagnet og den orientering, og jeg må sige, at jeg faktisk er tilfreds med, at ministeren anerkender, at den problemstilling, som jeg nævner i spørgsmålet, faktisk kan være til stede, og at det kan være ganske fornuftigt at ophæve den her 10-kilosregel. Så jeg kvitterer for svarene og har ikke yderligere at spørge ind til i denne omgang, men jeg vil selvfølgelig vende tilbage, når ministeren har konkluderet i den her sag.

Kl. 14:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:30

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Og så håber jeg jo, at vi kan give gode svar til den tid. Det kan være, at vi ser uens på det resultat, der kommer fra styrelsen, men så må vi drøfte det med hinanden til tid. Men jeg kvitterer.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak.

Så er det igen et spørgsmål til miljø- og fødevareministeren, denne gang fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:30

uden om at prøve at forklare, hvorfor man har gjort det her. Det må der jo kunne gives en redegørelse for. Og dem, der vandt licitationen, var et udenlandsk firma, og nr. 2 på listen var et dansk værft. Hvorfor er det så, at man ikke bare har taget det danske værft, der kunne levere også billigere end det, man ender op med her – noget, der er ubrugeligt? Man skal vel have to skibe, ikke?

Kl. 14:33

Spm. nr. S 464

15) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Synes ministeren, at det har været godt for skatteydernes penge og danske værfter, at Naturstyrelsen har lavet et røverkøb af to udenlandske fartøjer, som nu ligger ubrugelige i Svendborg Havn, i stedet for at have købt god dansk kvalitet?

Kl. 14:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse op.

Kl. 14:31

Bjarne Laustsen (S):

Tak, fru formand. Spørgsmålet lyder: Synes ministeren, at det har været godt for skatteydernes penge og danske værfter, at Naturstyrelsen har lavet et røverkøb af to udenlandske fartøjer, som nu ligger ubrugelige i Svendborg Havn, i stedet for at have købt god dansk kvalitet?

Kl. 14:31

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og også tak til hr. Bjarne Laustsen for det opfølgende spørgsmål. Altså, vi skal jo lige huske, at det er fiskeriinspektionsfartøjet, der stammer fra Spanien, og det går helt tilbage til 2004, mens de øvrige to skibe, der spørges til, og som ligger i Svendborg Havn, altså er dem, der er forberedt under hr. Bjarne Laustsens tid som medlem af et parti, der sad i en SR-regering. Det er bare derfor, jeg ikke forstår, hvorfor hr. Bjarne Laustsen ikke fortæller, hvorfor man har lavet sådan et forarbejde, der kunne føre til sådan en handel. Det ville da have været oplagt, for så kunne vi have lært af den forberedelse. Men jeg kan sige til hr. Bjarne Laustsen, at ministeriet ligesom alle andre offentlige myndigheder skal følge EU's udbudsregler, og det afgør altså, hvem der får opgaven i de udbud, der gives.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:34

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og tak for spørgsmålet. Jeg ser uge efter uge frem til hr. Bjarne Laustsens selvpineri her i salen, for det må jo være en eller anden form for at excellere i selvpineri, der driver hr. Bjarne Laustsen til at erkende alle fortidens synder i forhold til de her spørgsmål, der bliver stillet.

Hele forberedelsen af købet af de her to fartøjer er foregået under den daværende SR-regering, hvor hr. Bjarne Laustsen som bekendt var medlem af partiet Socialdemokratiet, og jeg forstår simpelt hen ikke, at man med hr. Bjarne Laustsens store indflydelse i Socialdemokratiet kan have lavet sådan noget forberedelsesarbejde, som så har betydet, at regeringen efter regeringsskiftet gik ind i den her sag på det grundlag, der var forberedt af SR-regeringen. Så jeg synes egentlig næsten, at hr. Bjarne Laustsen skal have lov til at svare på, om det har været godt at lave sådan et røverkøb, når nu hr. Bjarne Laustsen selv har været med til at forberede købet.

Kl. 14:32

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har simpelt hen ikke fantasi til at forestille mig det efter den omgang med det skib, som man måtte aflyse. Og heldigvis var det, man var bedst til, at lave en kontrakt, så man fik de fleste af pengene tilbage igen. Men tilbage står jo, hvorfor man så laver fejl på fejl igen. Og jeg synes jo, at det, hvis ministeren lægger sin arrogance lidt til side, må være interessant at finde ud af, at når hans ressortområde skal have skibe, så får det en ordentlig kvalitet. Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor man – uanset hvor man sidder henne og under hvilken regering, det er for den sags skyld fuldstændig ligegyldigt – ikke laver nogle projekter, således at det kan komme danske værfter til gode. For det er der for mig at se intet som helst til hinder for. På den her måde sørger vi altså for, at de danske værfter ikke har noget, og vi har altså købt noget i udlandet, som er ubrugeligt, og ministeren har et produktionstab. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:35

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Ministerens arrogance kender ingen grænser, for jeg kan oplyse ministeren, som har en kort erfaring på området, at det tidligere var sådan, at Fiskeridirektoratet – jeg er godt klar over, at ministeren har fået fratrækt det område, men tidligere hørte det jo sammen – købte et skib i Spanien, der var ubrugeligt, og man har aldrig fået det. Derfor har der jo desværre været en praksis på det her område, og det gør det jo ikke bedre, at man laver fejl nr. 2. Derfor er det jo interessant, for hvis man går ud og køber to skibe, må der jo være et produktionstab, for det var vel meningen, at de skulle bruges til et eller andet. Det var ikke meningen, at de bare skulle købes til at ligge nede i Svendborg Havn. Derfor kommer ministeren jo ikke

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og også tak for dette opfølgende spørgsmål. Jamen vi er jo i gang med at lave en markedsundersøgelse for at afdekke værfternes styrker og svagheder i forhold til at opfylde de helt specifikke funktionskrav til overvågningsfartøjer i fibermateriale, som skal kunne leveres – eller eventuelt på baggrund af ombygning. Det er den markedsundersøgelse, vi afventer. Når vi har den, vil vi så forholde os til, hvad der skal ske. Vi tager jo spadestikket dybere i forhold til den utrolig dårlige forberedelse, der tilsyneladende har været i årene 2011-2015, der har ført til det her mismask.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne have at vide konkret: Når det værft i England, der vandt den licitation, uanset hvor tåbeligt det end kunne være, meddelte, at det vil de ikke lave alligevel, og at de vil have nogle flere penge for det, hvorfor tager man så ikke nr. 2 på listen? Det er jo det, ministeren skal svare på. Hvorfor er man ikke bare gået ned og så har sørget for det – det var så tilfældigvis, som jeg ved det, et dansk værft, der kunne lave det, som ministeren gerne ville have – i stedet for at bruge alle pengene, mange flere penge end det, skib nr. 2 var dyrere, på advokatregninger og retssager, og hvad ved jeg? Det kommer da ingen til gavn. Det vil jeg gerne have at ministeren forholder sig til.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:36

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og tak for det opfølgende spørgsmål. Jamen vi er i øjeblikket i samarbejde med Kammeradvokaten ved at undersøge, hvad der kan være af forhold omkring erstatningspligt og lignende, og det er det, vi ser på i øjeblikket. Jeg har ikke nogen kommentarer til, hvorfor man ikke valgte nr. 2 eller nr. 3 eller nr. 4, eller hvor mange der måtte være på den liste. Der foregår et retligt arbejde omkring det her i forhold til at få sagen på ret køl.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Det var slut på spørgsmålet.

Vi går over til det næste spørgsmål med samme opstilling, nemlig fødevareministeren og spørgeren, hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:37

Spm. nr. S 465

16) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvordan vil ministeren sikre sig, at historien ikke gentager sig, for så vidt angår indkøb af fartøjer til ministerens ressortområde, set i lyset af at det nu er anden gang, ministeriet har brændt nallerne, først ved køb af et fiskeriinspektionsfartøj i Spanien og nu to ubrugelige katamaraner i England?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:37

Bjarne Laustsen (S):

Tak, formand. Vi napper anden omgang. Hvordan vil ministeren sikre sig, at historien ikke gentager sig, for så vidt angår indkøb af fartøjer til ministerens ressortområde, set i lyset af at det nu er anden gang, ministeriet har brændt nallerne, først ved køb af et fiskeriinspektionsfartøj i Spanien og nu to ubrugelige katamaraner i England?

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:37

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og også tak til spørgeren for dette spørgsmål. Jeg vil undlade at gentage det, jeg indledte det første spørgsmål med, og så blot svare, at det i Miljø- og Fødevareministeriet er et fuldt fokusom-

råde at forvalte skatteborgernes penge bedst muligt. Derfor er Miljøstyrelsen i øjeblikket i gang med at lave et markedstjek, bl.a. med et bredt udsnit af danske værfter. Markedstjekket skal vise, om det fortsat er mest hensigtsmæssigt at ombygge de to katamaraner til formålet, eller om det er bedre at sælge dem og i stedet udnytte den udvikling, der har været i skibsbygning, og bygge nye fartøjer i lette kulfibermaterialer. Det afgørende i den sammenhæng er, at nye lette kulfiberfartøjer har et markant lavere brændstofforbrug, som set over tid gør dem mindre omkostningsfulde.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:38

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Det vil jeg gerne kvittere for. Det synes jeg man skulle have sat i gang først. Nu er der gået så lang tid, og man har fået noget, der er ubrugeligt, og så finder man ud af midt i det hele, efter at man har aflyst det første udbud og køber noget brugt, at det også godt kunne være, at man skulle bruge noget i kompositmateriale. Ja, hvorfor ikke? Det er det, der er interessant. Hvorfor er det, at danske ministerier ikke har større blik for, at Danmark er en stolt søfartsnation, der har bygget skibe, der sejler på de syv verdenshave? Her har man ligesom gjort alt, hvad man kunne, for at komme uden om det. Det, man troede at man kunne spare, har ministeren allerede brugt på Kammeradvokaten, som man er så glad for, og på retssager om, hvem der var skyld i det ene og det andet. Hvorfor ikke bide til bolle og sørge for at have en dialog med de danske værfter, der kan byde på det her?

Jeg forstod det udmærket godt, hvis der ikke var nogen danske værfter, der kunne levere, men det er jo ingenlunde tilfældet. Vi har desværre en alenlang liste, hvor man, ikke bare på miljøministerens område, men også på andre områder, har forbigået danske værfter. Der er jo håndværkere, der står op hver morgen og passer deres arbejde, og som laver den fineste kvalitet. Hvorfor er det, at de ikke kan få lov at levere noget? Hvorfor er det, at man bruger alle mulige udenomsting for at aflyse et udbud, købe noget brugt, der heller ikke duer, og så i tredje omgang bruge en masse penge på rådgivere og retssager frem for at få den rigtige kvalitet fra starten af?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:40

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og tak til spørgeren for det opfølgende spørgsmål. Som ordfører for skibsbygning forstår jeg da heller ikke, at hr. Bjarne Laustsen ikke har gjort noget mere ud af det, da man forberedte de her køb i årene 2011-2015. Det er da himmelråbende, at en ordfører, tilmed fra det nordjyske, hvor der findes værfter, har ladet sit parti køre en proces, der har ført til, at man så ikke har fået købt danske skibe. Det er da himmelråbende. Jeg forstår det simpelt hen ikke, når jeg tænker på, hvilken indflydelse hr. Bjarne Laustsen har i Socialdemokratiet.

Vi gør jo noget ved det. Vi laver en markedsundersøgelse og ser på, hvad danske værfter eventuelt kan bidrage med.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:40

Kl. 14:43

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har bare meget, meget svært ved at se, hvad det er, hr. Esben Lunde Larsen som minister har gjort ved den sag her. Hvis der er nogen, der interesserer sig for det her, er det undertegnede i forbindelse med det fiskeriinspektionsskib, og jeg troede ikke, at man kunne finde på at gøre det igen. Jeg troede, at brændt barn skyr ilden, altså at én gang var en gang for meget. Men man fortsætter bare. Og så møder ministeren op i dag og er arrogant og alle de forskellige ting, som han nu er så god til. Det er fint nok, men tilbage står der, at man har købt noget, der er ubrugeligt, og man vil ikke engang kigge på, hvordan man i fremtiden kan undgå det her. Det er jo det, det her spørgsmål handler om. Jeg synes da, det er vældig interessant, hvordan man kan undgå at komme i sådan en situation. Nu har ministeren øvet sig nogle gange, tredje gang skulle jo nødig være lykkens gang.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:41

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. At være arrogant er at tale imod bedre vidende. Og vi gør jo noget ved det, og derfor er det her ikke arrogant. Jeg påpeger blot en forundring over, at hr. Bjarne Laustsen som ordfører for Socialdemokratiet i årene 2011-2015 ikke sørgede for at få forberedt et byggeri af skibe, som kunne være på f.eks. danske hænder. Vi henholder os til reglerne, vi laver et markedstjek, der nu skal skabe klarhed over, om det er mest hensigtsmæssigt at ombygge de to katamaraner eller få dem solgt og så i stedet for få bygget nyt, og i det indgår vi i en tæt dialog med danske værfter – akkurat det, som hr. Bjarne Laustsen kunne have sikret som ordfører i årene 2011-2015. Så det er arrogance. At stå her i Folketingssalen og plapre op om alt, hvad vi kunne have gjort, når man selv har haft ansvaret, men ikke har handlet på det i årene 2011-2015. Det er arrogance!

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Formanden vil gerne appellere til, at vi finder en debattonen, der tager lidt mere hensyn til seerne.

Spørgeren.

Kl. 14:42

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Det vil spørgeren også foretrække.

Hvis der er behov for at redegøre nærmere for, hvilke beslutningsprocesser der har været, ser jeg frem til, at ministeren kommer med en redegørelse til Folketinget om, hvad det er, der er gået galt i den her sag. Jeg tror da, at vi alle sammen er interesseret i, at skatteborgernes penge skal bruges bedst muligt, og hvis det er sådan, at man fra et ministeriums side bestiller to skibe, er det vel meningen, at de skal bruges og ikke bare ligge nede i Svendborg Havn, så der skal betales havneafgift for dem hver eneste måned plus alle de andre advokatregninger og ekspertregninger osv. Derfor håber jeg da, at ministeren også kan lære noget af det. Kan han lære andre om det også, synes jeg, det vil være rigtig fint, men det skal først og fremmest være til gavn for dansk værftsindustri og så den opgave, de skal løse for ministeriet. Det håber jeg der kommer ud af det her.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.**Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):**

Jeg er da i den grad enig med hr. Bjarne Laustsen i, at skibe ikke skal ligge til kajs, som skulle have haft en opgave, de skulle varetagge. Det er jeg fuldstændig enig i. Det er også derfor, vi grundigt arbejder med, hvordan vi eventuelt kan få dem aktiveret eller få nye skibe, og det er en del af opgaven i det her.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Jeg siger tak til begge parter.

Vi går videre til spørgsmål nr. 17, der også er til miljø- og fødevareministeren, og spørgeren er hr. Troels Ravn fra Socialdemokratiet.

Kl. 14:43

Spm. nr. S 472

17) Til miljø- og fødevareministeren af:

Troels Ravn (S):

Er det ministerens vurdering, at vi i Folketinget bør agere og træde til med hjælp til afvikling af den voldsomme og kræftfremkaldende forurening i Grindsted, som Ingeniøren den 25. januar 2018 afslørede på baggrund af ny forskning fra DTU?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen i Ingeniøren den 25. januar 2018: »DTU-tal afslører voldsom forurening fra gammelt giftdepot i Grindsted.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgø.

Kl. 14:43

Troels Ravn (S):

Tak for det. Er det ministerens vurdering, at vi i Folketinget bør agere og træde til med hjælp til afvikling af den voldsomme og kræftfremkaldende forurening i Grindsted, som Ingeniøren den 25. januar 2018 afslørede på baggrund af ny forskning fra DTU?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:44

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Og tak for spørgsmålet i en sag, der jo optager mange, og med god grund. Det er altid bekymrende, når det viser sig, at fortidens industriproduktion har miljømæssige konsekvenser op i vores tid. Det er et område, som vi i regeringen har et stort fokus på, for vi vil have, at vores vandløb og vores søer er rene og sunde. Og derfor tager vi det alvorligt, når jordforurening bliver opdaget.

Jordforureningen i Grindsted er imidlertid en af de kendte lokaliteter i jordforureningssammenhæng. Produktionen på fabriksgrunden begyndte i 1914, og Grindstedværkets produktion har givet anledning til, at der er forurenede fire steder i og omkring Grindsted by, hvilket spørgeren formentlig også kender til med sit lokalkendskab. Det drejer sig om selve fabriksgrunden, som nu påvirker åen med vinylchlorid, banegravsdepotet, afløbsgrøften og Grindsted Kommunes gamle losseplads. Miljøstyrelsen har for år tilbage støttet udviklingen af nye feltmetoder til at undersøge påvirkninger på overfladevand fra jordforureninger. I det projekt blev metoderne afprøvet på Grindsted Å, og allerede dengang, i 2012, hvor man satte det i gang, var der konstateret påvirkning med vinylchlorid.

Der er årligt afsat ca. 420 mio. kr. til oprydning efter gamle jordforureninger. Det er nogle penge, som regionerne skal prioritere, og det har jeg fuld tillid til at de gør på en ordentlig måde. For at få overblik over indsatsen, herunder økonomien, er det aftalt, at regionerne i perioden 2014-2018 skal identificere de jordforureninger, som reelt udgør en risiko for overfladevand og natur. Når regionerne har overblik over området, vil der i 2019 være en økonomiforhandling med regionerne om at prioritere undersøgelses- og oprydningsindsatser efter de forskellige forureninger, og Grindsted Å vil således indgå i de forhandlinger.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Troels Ravn (S):

Tak for svaret. Jeg mener jo, at de her nye oplysninger om den ganske massive og helt uacceptable forurening med kræftfremkaldende stoffer af Grindsted Å bør få os politikere til at reagere prompte. Det vigtigste i den her sag mener jeg ikke er, hvem der skal betale for oprydningen, men at der bliver ryddet op. Det går ikke, at der siver så meget kræftfremkaldende gift ud i den natur, vi i Grindsted opholder os i.

Jeg hører, at ministeren siger, at det her er et stort fokusområde for regeringen, men jeg hører også, at ministeren henviser til, at det er regionerne, der skal prioritere de midler, der er afsat. Det her har en størrelse, hvor der skal mere til. Jeg mener, at den her sag fra Grindsted ganske enkelt ikke må fortabe sig og blive genstand for partipolitisk fnidder. Vi skal værne om vores miljø. Det skal være sådan, at vi i Danmark, at borgerne i Grindsted trygt kan fiske i søer og åer, at man kan bade i søer og åer, at man kan dyrke sine grønsager, sine gulerødder, at man trygt kan spise dem, og sådan er det ikke i Grindsted i de her år. Og med det her nye fund, som bliver rullet op i Ingeniøren, bliver vi simpelt hen nødt til at reagere helt anderledes massivt end det, miljø- og fødevareministeren desværre lægger op til.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for spørgsmålet. Det er jeg faktisk – i sagens natur og måske ikke til overraskelse for spørgeren – ikke helt enig i, for det her er jo en forureningskilde, der har været kendt gennem lang tid. Hvorvidt nye oplysninger får regionen til at reagere på det, ja, det skal regionen jo tage bestik af. Parallelt med det er det, at vi får den her afdekning fra 2014 til 2018 af jordforureningskilderne.

Men jeg vil så gerne sige til spørgeren, at jeg er helt enig i, at det her ikke skal være et partipolitisk spil. Altså, jordforureningsproblemerne skal løses, og det har vi så bedt regionerne om at gøre. Og når vi når til 2019, kommer vi til at diskutere med hinanden, hvor mange penge der skal bruges på det fremadrettet.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:48

Troels Ravn (S):

Det er rigtigt, at den her forureningssag fra Grindstedværet er en gammel, gammel sag. Men det er jo noget helt nyt, at forureningen er så massiv, som det nu bliver bevist gennem forskning på DTU.

Nu har vi fundet et stof, og det synes jeg er dybt tragisk. Det er nærmest uhyggeligt, og derfor skal vi gøre noget så hurtigt som muligt. Den tilladte mængde af den vinylklorid, der siver ud, er sat til 0,05 mikrogram pr. liter, men grænsen er overskredet 100 gange den her mængde. Det er ny forskning, det er nye undersøgelser. Det er rigtigt, at det er en gammel sag, men det her er nyt, og det bør miljø- og fødevareministeren reagere på.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:49

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det. Nu er jeg jo ikke selv vinylkloridekspert, så derfor henholder jeg mig til det, jeg bliver oplyst om. Den her forurening med vinylklorid har været kendt siden 2004, og undersøgelser har vist, at åen har været forurenet med miljøfremmede stoffer siden 1991. Der er i flere omgange, bl.a. i 2010, lavet en række undersøgelser af Region Syddanmark, hvor konklusionen var, at miljøkvalitetskriteriet for vinylklorid overskrides på en strækning på ca. 8 km. Og den vi den havde til formål at indgå i en revision, da man lavede udkastet til den første generation af vandplanerne. Så jeg mener, der har været en bevidsthed i meget, meget lang tid om den her problemstilling.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:49

Troels Ravn (S):

Det er sådan, at professor Poul Løgstrup Bjerg, DTU Miljø, der har ledet forskningen, kalder fundene opsigtsvækkende. »Der er tale om« – og nu citerer jeg professor Poul Løgstrup Bjerg – »en meget voldsom udsivning, ubetinget en af de største i Danmark. Selv på verdensplan er der tale om en meget stor forurening«.

Det er rigtigt, at det her er en gammel sag, men der er nye tal, og derfor vil jeg gerne, når jeg tager hjem til Grindsted og fortæller om det her møde med miljø- og fødevareministeren og de her spørgsmål og svar, have noget mere med hjem, end at miljø- og fødevareministeren blot henholder sig til, at det her er regionens ansvar. Regionen har ikke midler til at kunne løfte den her opgave. Og jeg vil gerne som det sidste i det mindste have en lovning fra miljø- og fødevareministeren på, at når vi næste år skal forhandle de midler, der skal tilgå regionerne, så bliver vi nødt til at se på de her meget store sager og finde helt anderledes beløb frem.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:50

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og tak for spørgsmålet. Jamen jeg kan i hvert fald garantere, at vi kommer til at se på sagerne i 2019, for der har vi kortlægningen fra regionernes side, så der kommer vi til at forholde os til de her forureningsforhold.

Det, der er afgørende, når spørgeren kommer hjem til Grindsted, er, at spørgeren siger til den lokale presse og den lokale opinion, at regionen må gå ind i den her sag og se på, om de mener, at de tal, der er kommet fra DTU, er lige så opsigtsvækkende, som forskeren mener, og om de mener, at de vil handle på det. For det er deres ansvar, og det er det også med udgangen af 2018. Det er ikke for at placere en abe nogen steder, men det er den aftale, vi har med regionerne, og det skal regionerne kunne håndtere.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tusind tak til miljø- og fødevareministeren og til hr. Troels Ravn fra Socialdemokratiet for deres indsats.

Vi går til spørgsmål nr. 19, idet spørgsmål nr. 18 som tidligere nævnt er udgået. Spørgsmålet er til undervisningsministeren, og spørgeren er fru Annette Lind fra Socialdemokratiet.

Kl. 14:51

ne og de perspektiver, der følger af strategien, når den er blevet offentliggjort.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:53

Kl. 14:51

Annette Lind (S):

Efter min mening modarbejder ministeren det meget klart og tydeligt. Det er sådan, at Ellen Trane Nørby som tidligere undervisningsminister nedsatte en strategigruppe. Det var en bredt sammensat gruppe – der var førende universitetsforskere, der var repræsentanter fra alle relevante uddannelsesinstitutioner, fra faglige organisationer og også fra arbejdsgiverorganisationer. De havde sammensat en række anbefalinger og opnået konsensus om dem. Det kan undre mig rigtig meget, at ministeren, som mange gange siger, at hun går op i faglighed, ikke lytter til fagekspertene. For det her er fagekspertene nr. 1, i forhold til at man har nedsat sådan en stor, bred gruppe af de allerallerypperligste.

Hvorfor er det, at ministeren fravælger at tage de anbefaler ad notam?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:54

Spm. nr. S 453

18) Til undervisningsministeren af:

Marlene Harpsøe (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at gymnasieelever kan købe sig til topkarakterer for skriftlige eksamensopgaver hos fixminopgave.dk? (Spørgsmålet er udgået efter ønske fra spørgeren).

Kl. 14:51

Spm. nr. S 454

19) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S) (medspørger: **Christine Antorini** (S)):

Hvorfor modarbejder ministeren en forbedring af naturfagene i folkeskolen, som en bredt sammensat ekspertgruppe nedsat under tidligere minister Ellen Trane Nørby (V) har anbefalet?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Når ministeren ikke er tilfreds med en rapport« af 20. januar 2018 i Dagbladet Information.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 14:51

Annette Lind (S):

Tak for det. Hvorfor modarbejder ministeren en forbedring af naturfagene i folkeskolen, som en bredt sammensat ekspertgruppe nedsat under tidligere minister Ellen Trane Nørby (V) har anbefalet?

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:52

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Mange tak for spørgsmålet, der går på, hvorfor jeg som minister modarbejder en forbedring af naturfagene i folkeskolen. Og til det kan jeg svare kort: Det gør jeg selvfølgelig ikke. Jeg arbejder meget målrettet på at forbedre naturfagenes placering og deres kvalitet i vores uddannelsessystem.

Den til enhver tid siddende regering kan nedsætte ekspertgrupper og udvalg til at give input – jeg går ud fra, at det er det, der er baggrunden for det her lidt besynderlige spørgsmål. Og jeg vil gerne give plads til, at forskere og praktikere, som måske tidligere ikke har haft deres vante gang i ministerierne, bliver inviteret ind og giver deres besyv med. Det kan give nye perspektiver, som vi kan inddrage i politikudviklingen, og det synes jeg er en styrke. Men det er jo ikke ensbetydende med, at man som minister skal følge alle anbefalinger fra nedsatte ekspertgrupper og udvalg en til en.

Jeg vægter videnskab og kundskab meget højt, og det gør jeg i hele mit arbejde. Det er ikke nogen hemmelighed. Jeg mener, at børn og unge skal have en basal viden i naturfagene, en viden, de kan sætte i spil i forhold til at løse naturvidenskabelige udfordringer.

Jeg kan naturligvis ikke gå i detaljer om strategiens indhold endnu, da den ikke er fremlagt, men jeg ser frem til at drøfte initiativer-

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Det her er en mærkværdig diskussion, eftersom naturfagsstrategien jo slet ikke er fremlagt. Så derfor bliver det en meget hypotetisk diskussion. Det, jeg går ud fra at ordføreren kritiserer, er, at jeg har mødtes med forskere fra H.C. Ørsted Institutet og med en række faglærerforeninger, altså praktikere, der arbejder med naturfagene. Jeg går ud fra, at det er det, kritikken går på.

Hvordan kan man kritisere, at jeg som minister tillader mig at mødes med naturfagsforskere inden for de felter, som er relevante her, og med praktikere inden for de samme felter? Hvordan i alverden kan man synes, at det er et problem, at jeg diskuterer naturfag med relevante praktikere og forskere? Det har jeg virkelig svært ved at forstå.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:55

Annette Lind (S):

Det, som ministeren i mine øjne har gjort, er, at hun har tilsidesat ekspertpanelet, som har den tungeste og den bredeste ekspertise i hele landet, og derimod nedsat en meget, meget smal gruppe af nogle fysikere, fordi man vil have et andet resultat end det, som eksperterne er kommet frem til. Det er lige præcis det, man har gjort fra ministerens side. Ministeren har nedsat et censurudvalg, der kommer til at komme med nogle andre konklusioner end det her med, at det skal være didaktisk. Det er jo sådan, at alle siger, at man ikke nødvendigvis behøver at have den dybeste faglighed, men man behøver at være rigtig god til at undervise, for så bliver man dygtigst. Er det sådan, at ministeren mener, at hun har tilsidesat de fagligt dygtige og indsat et censurudvalg?

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:56

Kl. 14:58

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Nå, så kom vi frem til det, der åbenbart er selve essensen i den her kritik, nemlig den pædagogiske debat, og den glæder jeg mig rigtig meget til at tage. Når regeringen fremlægger sine forslag, kan vi jo diskutere imellem partierne, hvordan naturfagstrategien skal se ud, og hvilke elementer man i Socialdemokratiet synes er gode eller dårlige. Men når jeg som minister har mødtes med forskere fra H.C. Ørsted Institutet og med faglærerforeninger, håber jeg, vi kan blive enige om, at det kun kan være rimeligt, at en minister diskuterer en strategi med relevante parter.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Så byder jeg velkommen til medspørgeren, fru Christine Antorini, også fra Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 14:57

Christine Antorini (S):

Man må jo sige, at det er noget usædvanligt, at en minister fuldstændig tilsidesætter en ministerkollegas arbejde. Det var jo den tidligere undervisningsminister, Ellen Trane Nørby fra Venstre, der nedsatte ekspertgruppen med alle de fremmeste forskere og didaktikere inden for feltet. De afleverede en rapport til ministeren, og ministeren har bare smidt den i skraldespanden og valgt at nedsætte sin egen lille gruppe. Skal det forstås sådan, at ministeren simpelt hen underkender den tidligere ministers vurdering af, hvem der er den faglige ekspertise på området?

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:57

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Igen vil jeg sige, at det er en højst besynderlig og hypotetisk diskussion. Eftersom regeringen slet ikke har fremlagt sin strategi, kan man jo i Socialdemokratiet gætte på, hvor mange elementer der tages fra hvilke grupper, hvilke henstillinger, og hvor mange der kommer fra den oprindelige gruppe eller den næste gruppe, eller måske er der ligefrem nogle af faglærerne, der er kommet med en brandgod idé, der går lige igennem og lige ind til ministerens bord. Så det kan I jo ret beset ikke vide noget om på nuværende tidspunkt, og jeg synes, at det ville være ordentligt og redeligt at diskutere strategien, når den bliver fremlagt.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:58

Christine Antorini (S):

Man kan i hvert fald konstatere, at ministeren har valgt at hælde sin ministerkollegas, en Venstreministers, ekspertgruppes anbefalinger af brættet.

Nu hylder ministeren – og jeg citerer – en minister, der vægter videnskab og kundskaber meget højt. Der er jo en række af dem, der har været med i ekspertgruppen, der har været ude at underkende det, som ministeren ellers mener er sin egen faglighed, bl.a. Stefan Hermann, der siger, at der er et helt entydigt forskningsmæssigt belæg for, at didaktikken spiller en afgørende rolle for både motivationen og præstationen hos eleverne. Men det anerkender ministeren ikke. Hvori består egentlig den der faglighed hos ministeren?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:58

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det er jo nogle besynderlige anklager. Eftersom strategien ikke er fremlagt, kan man i Socialdemokratiet gætte om, hvorvidt der er didaktik eller ikke didaktik eller ikke nok didaktik, eller hvordan snittet er. Det er jo en hypotetisk diskussion, eftersom strategien ikke er fremlagt. Så det er jo højst besynderligt at stå her og diskutere de eventuelle elementer, der er i en strategi, som endnu ikke er fremlagt, og jeg glæder mig til at fremlægge den. Den bliver rigtig god.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så går vi tilbage til hovedspørgeren, fru Annette Lind. Værsgo.

Kl. 14:59

Annette Lind (S):

Men lad os så tage det helt konkret og se på, hvad der er fakta. Det er sådan, at der er kommet et skriv ud til os ordførere om det her, og at der er kommet et andet skriv ud til ordførerne fra regeringspartierne. Kan ministeren bekræfte, at i forhold til det her med didaktik har ministeren – og nu skal jeg tage det frem for at sige det helt rigtigt – skrevet til ordførerne fra regeringspartierne, at det med didaktik ønsker ministeren ikke at gå videre med?

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:59

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det er da interessant, at I har en spændende dialog med regeringspartierne. Der er jo heller ikke noget mærkeligt i, at man har en tættere dialog imellem regeringspartierne, end man har med de partier, som ikke sidder i regeringen. Det går jeg ud fra at man også gjorde, dengang I sad i regering. Men det er jo en intern regeringsdrøftelse, hvordan strategien skal skrues sammen, og vi kommer til at fremlægge den som en regeringsstrategi, og det ser vi rigtig meget frem til.

Det her er en hypotetisk diskussion, når vi endnu ikke har fremlagt selve strategien.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Det var det sidste svar på spørgsmål 19.

Vi går over til spørgsmål 20, der er til undervisningsministeren, og spørgeren er også her fru Annette Lind fra Socialdemokratiet, og hun har også denne gang en medspørger med, nemlig fru Christine Antorini fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:00

Spm. nr. S 455

20) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S) (medspørger: **Christine Antorini** (S)):

Hvorfor blander ministeren sig direkte i en enkelt skoles valg af at arbejde med projektorienteret undervisning, og hvordan hænger det sammen med, at ministeren hævder at ville øge skolernes frihedsgrader?

Skriftlig begrundelse

Kl. 15:03

Der henvises til artiklen »Riisager til kamp mod projektundervisning: jeg er simpelthen bange for, at vi som nation bliver dumme-re« fra www.skoleliv.dk den 19. januar 2018.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:00

Annette Lind (S):

Tak for det. Hvorfor blander ministeren sig direkte i en enkelt skoles valg af at arbejde med projektorienteret undervisning, og hvordan hænger det sammen med, at ministeren hævder at ville øge skolernes frihedsgrader?

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:01

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Mange tak. Mit opslag på Facebook den 6. januar havde først og fremmest det formål at starte en overordnet pædagogisk diskussion om, hvordan man sikrer en langtidshukommelse af viden, kundskaber og dygtighed.

Tilgangen med væsentlig fokus på projektarbejde har været afprøvet flere gange under forskellige navne. Det stiller jeg mig kritisk over for, bl.a. fordi vi risikerer at lade de svage elever i stikken, når de faste rammer omkring undervisningen udviskes. Folkeskoleloven er en rammelov, som giver skolerne frihed til at tilrettelægge undervisningen inden for lovens rammer. Jeg er glad for, at det er sådan, og vi skal værne om skolernes frihed til at tilpasse undervisningen til lokale forhold.

Men som skole skal man selvfølgelig spørge sig selv, om det, man gør, er fornuftigt. Et barn har én skolegang, og derfor er det vigtigt, at den er så god som muligt. Hvis man som forældre vælger en fri grundskole med en særlig profil, er det et aktivt valg og et ansvar, man påtager sig. Men vælger man folkeskolen, må man have en berettiget forventning om, at den lever op til den kvalitet og standard, man normalt kan forvente af en folkeskole.

Jeg har i forlængelse af opslaget inviteret skolechefen, skolelederen og formanden for skolebestyrelsen på Herfølge Skole på kaffe senere i februar måned. Jeg ser frem til at høre deres begrundelse for initiativet og forhåbentlig en konstruktiv dialog om kundskaber og dannelse.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:02

Annette Lind (S):

I mine ører er det her meget frihedsberøvende i stedet for at være frihed. Altså, man kan jo næsten tale om, at det er en forbudsminister i stedet for en frihedsminister. Det er sådan, at ministeren sår tvivl om en enkelt skoles ageren, her Herfølge Skole, fordi de laver projektorienteret undervisning. Hun kalder det endog et eksperiment. Når ministeren vil have frihed og råderum – og på Undervisningsministeriets hjemmeside har man lanceret et tema, der hedder frihed og lokalt råderum – hvordan hænger det så overhovedet sammen med, at man som minister går ned i forhold til én skole, som er kommunens skole, og er direkte censor, øver censur, på den her ene skole?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:03

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det er selvfølgelig en lystig debat at kalde det censur og forbud. Men jeg har sådan set hverken tænkt mig at indføre censur eller forbud. Men jeg vil have en debat om kvalitet, og jeg mener, at den er yderst påkrævet. For det skal jo gerne være sådan, at man, når man vælger en folkeskole, tilvælger sig en skole, hvor der er kvalitet, og hvor der er tænkt over, hvad det er, der skal leveres til de her børn. Så det er den pædagogiske debat, som handler om ansvar. For det er nemlig sådan, skulle jeg hilse og sige, at frihed og ansvar følges ad. Frihed uden ansvar er fuldstændig uinteressant. I ansvaret ligger der, at man ude på en skole også skal kunne drøfte, hvorfor man har truffet de beslutninger, som man har. Og det er interessant i en større kontekst, hvilke pædagogiske valg man træffer.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:03

Annette Lind (S):

Jeg vil først og fremmest gerne spørge, om ministeren mener, at Herfølge Skole agerer uden for ansvar, når de laver projektorienteret undervisning.

Derudover vil jeg gerne høre, om frihed og lokalt råderum er noget, som ministeren egentlig praktiserer. Hun taler rigtig, rigtig meget om at være frihedsminister. Men jeg beder hende fortælle os, hvad det helt konkret er, der er skabt mere frihed til, ude på folkeskolerne, når man direkte går ind på én skole og siger: Nu kommer du til en kammeratlig samtale her, fordi det der er et eksperiment.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:04

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Hvis man i Socialdemokratiet tror, at frihed ikke handler om at forholde sig til kvalitet, så har man fuldstændig misforstået, hvad frihed er. Sådan er det.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så går vi over til medspørgeren. Fru Christine Antorini, værsgo.

Kl. 15:04

Christine Antorini (S):

Det er interessant, at ministeren nu sår tvivl om kvaliteten, for jeg må jo forstå det sådan, at når ministeren får øje på en skole, der ikke gennemfører undervisningen, præcis som ministeren synes det er rigtigt, bliver man indkaldt til en kammeratlig samtale på ministerens kontor. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Hvad er det, der ikke skulle være kvalitet i det, som man gør på Herfølge Skole?

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:05

Kl. 15:07

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det kan sagtens være, at der er masser af kvalitet på Herfølge Skole, og derfor glæder jeg mig til den kaffesamtale, som jeg tror vil foregå stille og roligt og med en fælles interesse for, hvordan skolen fungerer. Så det kan sagtens være, at man på Herfølge Skole har truffet alle mulige gode valg, og det glæder jeg mig til at høre om. Når jeg skriver om det her, er det, fordi jeg synes, vi også skal have en pædagogisk diskussion i Danmark af: Hvad er det for nogle pædagogiske valg, vi træffer? Og når det handler om 100 pct. projektundervisning, er det altså som sagt ikke noget nyt koncept. Det er noget, man har gjort mange gange i historien, og det, man kan se, er altså, at særligt udsatte børn kan komme i problemer, og det mener jeg vi bør drøfte. Jeg synes, det er godt at have en bred pædagogisk debat af: Hvad er det for nogle greb, vi laver i folkeskolen, og hvad har man gjort historisk?

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.**Christine Antorini** (S):

Vi har her et eksempel på, at ministeren går direkte ind og peger en enkelt skole ud, siger, at den der undervisning tyder på en farlig tendens, og indkalder skolen til en kammeratlig samtale på ministerens kontor. Derfor er det vel også rimeligt, at ministeren kan svare på spørgsmålet: Hvor er det, ministeren ved at kvaliteten åbenbart vil blive dårlig? og ikke bare taler om en bred snak om kvalitet, for så kunne man jo snakke med så mange andre skoler. Så hvor er det, at ministeren mener, at præcis her er det så farligt, at man skal indkalde til en samtale?

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:06

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Der er ikke nogen grund til at, hvad skal man sige, male med den der frygtpensel. Det her er en pædagogisk debat, som der kommer nogle fagfolk, som er optaget af deres lokale skole, og deltager i. Det glæder jeg mig til, og det kan sagtens være, at de har truffet en række fornuftige valg. Det glæder jeg mig til at høre om. Det er også interessant i et større perspektiv: Hvad er det for nogle pædagogiske valg, vi træffer, og har vi sammen en debat om, hvordan man træffer de valg, og hvordan man trækker den historiske viden, som vi jo har i Danmark, ind?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så går vi tilbage til hovedspørgeren. Fru Annette Lind, værsgo.

Kl. 15:07

Annette Lind (S):

Det er jo interessant, at når én skole laver noget, som den i mine øjne har frihed til, indkalder ministeren til en kammeratlig samtale. Hvor mange samtaler skal ministeren have på sit kontor, og hvor mange skoler skal indkaldes, fordi skolerne laver noget, de har frihed til at lave? Det er da interessant at få at vide.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.**Undervisningsministeren** (Merete Riisager):

Nu kalder Socialdemokratiet det for en kammeratlig samtale og vil gerne udmale det som sådan et eller andet forfærdeligt. Det er en pædagogisk og i øvrigt også didaktisk debat om, hvad det er for nogle valg, man træffer. Lige før blev jeg anklaget for ikke at interessere mig for didaktik, og nu for at interessere mig for meget for didaktik. Det her er lige præcis en diskussion af, hvilke pædagogiske greb man laver derude. Man har frihed til det, men derfor kan vi godt have en kvalificeret debat, også helt ind over mit skrivebord, i forhold til hvad det er for nogle valg, man træffer, og hvad det er for et grundlag, man træffer dem på.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Det var det sidste svar på spørgsmål 20.

Vi går så over til spørgsmål 21, som er stillet til undervisningsministeren. Spørgeren er fru Christine Antorini, som har en medspørger, der er fru Annette Lind, og begge spørgere er fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:08

Spm. nr. S 456

21) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S) (medspørger: **Annette Lind** (S)):

Hvorpå bygger ministeren sit udsagn om, at projektorganiseret undervisning skulle gøre »Danmark dummere som nation«?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Riisager til kamp mod projektundervisning: jeg er simpelthen bange for, at vi som nation bliver dummere«.« fra www.skoleliv.dk den 19. januar 2018.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:08

Christine Antorini (S):

Tak. Hvorpå bygger ministeren sit udsagn om, at projektorganiseret undervisning skulle gøre »Danmark dummere som nation«?

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:08

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Da spørgsmålet udspringer af den samme problematik som spørgsmål S 455, vil jeg tillade mig i det væsentlige at henvise til mit tidligere svar. Jeg vil dog gerne tilføje, at jeg ikke er alene med min skepsis over for projektpædagogikken. Eksempelvis har en af de centrale personer bag de seneste 30 års arbejde med tværfagligt problemorienteret projektarbejde i folkeskolen Sten Clod Poulsen selv undsagt den her, hvad skal man sige, absolutte metode allerede i 2010.

Projektpædagogik er ikke i sig selv et problem – det synes jeg er væsentligt at slå fast. Jeg er enig i, at projektarbejde kan bidrage til at motivere elever, fordi de kan se, hvad deres viden kan bruges til i praksis. Men det forudsætter netop, at eleverne har de fornødne kundskaber og den fornødne viden, som de kan bringe i spil i projektet. Det burde ikke være så vild en påstand, men det er det så åbenbart.

Der skal samtidig være et særligt fokus på de elever, der ikke trives med de meget frie rammer. Projektarbejde indebærer ofte en høj grad af selvbestemmelse, som kan have en social slagside, hvis den fylder hele sendefladen vel at mærke. Elever fra hjem uden uddannelsestraditioner risikerer at blive tabt, både i folkeskolen og i et efterfølgende uddannelsesforløb, når ansvaret for egen læring bliver det dominerende mantra.

Det og meget mere ser jeg frem til at have en diskussion om, når jeg i slutningen af februar mødes med skolechefen, skolelederen og formanden for skolebestyrelsen på Herfølge Skole.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:10

Christine Antorini (S):

Man må jo sige, at det er en meget markant udtalelse, når ministeren på området siger, at projektor organiseret undervisning som sådan ligefrem gør Danmark dummere som nation – Danmark dummere som nation på grund af projektor organiseret undervisning. Altså, når man tænker på, at der bliver bedrevet projektor organiseret undervisning på, tror jeg, stort set alle skoler, er det jo en markant udtalelse fra undervisningsministeren.

Derfor må man vel også forvente, når ministeren selv fremhæver, at det er en minister, der bygger på kundskab og viden, at der er solid dokumentation for, at det skulle gøre Danmark dummere som nation. Så jeg giver ministeren en chance igen for at komme med noget viden om, at det skulle være tilfældet. For det her rammer jo ikke bare Herfølge Skole. Det vil være stort set samtlige skoler, der dermed er med til at gøre Danmark dummere som nation.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:10

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Noget, vi i hvert fald bliver dummere af som nation, er, når vi politikere fejlciterer hinanden – det er der slet ikke nogen grund til. Det, jeg forholder mig til, er 100 pct. projektor organiseret undervisning. Og det synes jeg lige vi måske sådan sammen skal tage ind her – altså, at det udelukkende er 100 pct. projektbaseret undervisning, og ikke projektbaseret undervisning som sådan. Tak.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:11

Christine Antorini (S):

Er der fejl i spørgerækken? (*Tredje næstformand* (Christian Juhl): Nej, det var Annette Lind og formanden, der havde lidt nonverbal kommunikation). Det er så i orden. Ministeren bygger åbenbart på, at projektor organiseret undervisning, også selv om det er 100 pct. projektor organiseret undervisning, er fuldstændig uden struktur, og at det ikke bygger på kundskaber og færdigheder. Vil ministeren bekræfte, at projektor organiseret undervisning, også når det er 100 pct., selvfølgelig bygger på en struktur, på en metode, på kundskaber og færdigheder, for det er fundamentet for, at man kan bedrive projektor organiseret undervisning?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:12

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det, jeg siger, er, at hvis man skal lave 100 pct. projektundervisning, er det ekstremt vanskeligt at planlægge faglige forløb, som er målrettet elevens alder, faglige niveau, kongruens, fremadrettethed i forhold til fagets fremadskriden. Så der er en række faglige og ikke mindst didaktiske problemer ved 100 pct. at planlægge undervisningen som projektundervisning.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så går vi over til medspørgeren, fru Annette Lind. Værsgo.

Kl. 15:12

Annette Lind (S):

Så lad os tage det helt konkret på Herfølge Skole. De laver 100 pct. projektor orienteret undervisning. Og det må så være der, ministeren mener at Danmark gøres dummere som nation, og at det er præcis den skole, hun taler om.

Jeg synes, det er en meget, meget voldsom reaktion, som ministeren kommer med. Og det, som jeg gerne vil spørge om, er: Mener ministeren, at den projektor orienterede undervisning, der foregår på Herfølge Skole, ikke er faglig undervisning?

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:13

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Nu har jeg jo ikke haft lejlighed til at tale med fagpersonerne på Herfølge Skole endnu, og det ser jeg frem til.

Spørgsmålet fra journalisten var som følger: Hvis alle Danmarks skoler tilrettelagde al undervisning som 100 pct. projektundervisning, hvad ville der så ske? Og der er mit svar, og det mener jeg stadig væk: Så er der en risiko for, at vi bliver dummere som nation. For hvis man fuldstændig fratager lærerne mulighed for at lave faglige forløb, som tager udgangspunkt i faglig kongruens og didaktik, som I jo er glade for i Socialdemokratiet, så bliver det meget svært. Og det synes jeg vi skal have en diskussion af – også af hvordan det her kan risikere at gå ud over fagligt svage elever. Det er en didaktisk diskussion om, hvordan vi planlægger undervisningen. Og der er frihed til at gøre det, men hvor er det godt, at vi står her og tager debatten.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Medspørgeren.

Kl. 15:14

Annette Lind (S):

Altså, man må jo sige, at friheden er så som så, når ministeren reagerer på den måde, som hun gør.

Det, som jeg synes man skal hylde, er, at det, vi er gode til i Danmark, er idéudvikling, entreprenørskab og innovation. Jeg har to elever fra folkeskolen siddende heroppe, og de siger, at når de arbejder projektor orienteret, tager de større ansvar selv; de arbejder meget lænere, end skoledagen er; de interesserer sig for det; de laver et produkt; de synes, at de får langt mere ud af undervisningen, når det er på den her måde.

Jeg synes, vi skal spørge ministeren: Er det ikke også et ansvar også at arbejde 100 pct. projektor orienteret, og er det ikke det, vi skal hylde i Danmark, altså at vi er gode til innovation? Vi scorer højt i alle de internationale undersøgelser, når man arbejder på den måde.

Kl. 15:15

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:15

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jo, og hvor er det godt. Det er bare ikke det, vi diskuterer her. Det, vi diskuterer, er, hvorvidt det er en god idé at tilrettelægge al undervisningen fra væg til væg som projektundervisning. Tak.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så går vi tilbage til hovedspørgeren, fru Christine Antorini. Værsgo.

Kl. 15:15

Christine Antorini (S):

Jeg vil godt spørge, hvad det egentlig er for et vidensgrundlag, ministeren bygger på, at 100 pct. projektorganiseret undervisning decideret skulle gøre danske elever dummere. Kan ministeren bekræfte, at det at gennemføre 100 pct. projektorganiseret undervisning ikke fritager lærerne for eller fratager lærerne ansvar for også at gennemføre faglige forløb, at der selvfølgelig ligger en metode bag, at man skal leve op til de fælles mål, der er i undervisningen? Sagt med andre ord: Uanset om man vælger 100 pct. projektorganiseret undervisning eller 80 pct. eller 20 pct., skal man stå på mål for det, som folkeskolen skal levere?

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:16

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jamen det skal man. Man skal leve op til lovgivningen, som den er. Det er fuldstændig korrekt, ja.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Det var det sidste svar til spørgsmål nr. 21, så jeg siger tak til undervisningsministeren, til fru Christine Antorini og til fru Annette Lind for dagens indsats.

Så går vi over til spørgsmål nr. 22 til transport-, bygnings- og boligministeren, og spørgeren er hr. Rasmus Prehn fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:16

Spm. nr. S 431 (omtrykt)

22) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Synes ministeren, at det er i orden, at transportvirksomheden Urban Go opererer i Danmark, når deres forretningsform strider mod den nye taxilovgivning?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:16

Rasmus Prehn (S):

Tak, formand. Og jeg skal læse spørgsmålet op: Syntes ministeren, at det er i orden, at transportvirksomheden Urban Go opererer i Danmark, når deres forretningsform strider mod den nye taxilovgivning?

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Nej, det synes jeg ikke. Deres forretningsform ville også stride imod den gamle taxalovgivning. Alle transportvirksomheder skal overholde de regler, der gælder for den pågældende transportform, og erhvervsmæssig persontransport af personer i biler kræver tilladelse efter taxaloven. Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen har oplyst mig om, at virksomheden Urban Go, der tilbyder transportservice for varer og personer, som kan bestilles via en app, efter styrelsens oplysninger er en fortsættelse af virksomheden Ubr City. Styrelsen foretog i april 2017 politianmeldelse af Ubr City for overtrædelse af taxaloven og har nu foretaget en ny politianmeldelse vedrørende Urban Go. Styrelsen har endvidere oplyst mig om, at den siden april 2017 har politianmeldt fire andre virksomheder, der tilbyder lignende transportservices for varer og personer, for overtrædelse af taxaloven.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:17

Rasmus Prehn (S):

Først og fremmest tusind tak til ministeren for så klar tale. Det betyder rigtig, rigtig meget, at ministeren som ansvarlig for den gældende taxalovgivning, også for den tidligere taxalovgivning, så klart tilkendegiver, at de metoder, man bruger i Urban Go, altså er på den anden side af stregen, i forhold til hvad der er tilladt. Det, de foretager sig, er ulovligt. Jeg kunne godt tænke mig at høre lidt mere om, hvad ministeren så vil foretage sig for at skride ind over for det her, altså lidt mere om, hvordan vi kan få stoppet den måde, de kører på.

Så kunne jeg egentlig også godt tænke mig at høre om noget andet: Hvad er ministerens kommentar til, at hans egen partifælle hr. Joachim B. Olsen optræder i radioudsendelsen hos Radio24syv, hvor han koketterer med, at han selv benytter den her kørselstjeneste, og at han godt er klar over, at det ikke er i lovens ånd at operere på den her måde, men at det er det nye smarte, og at der burde være mere af den her slags? Der er altså et medlem af Folketinget, som repræsenterer det samme parti som ministeren, nemlig Liberal Alliance, som i en direkte radioudsendelse opfordrer folk til at gøre det samme som ham, nemlig at køre med det her selskab, som ministeren lige har stået og sagt er ulovligt. Hvad er ministerens kommentar til det?

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:19

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Til det første spørgsmål om, hvad jeg vil gøre ved det, vil jeg sige, at jeg jo ikke kan gøre andet end at varetage den lov, der i forvejen forbyder det, der sker. Jeg kan ikke forbyde det to gange. Så derfor er det, man gør, at Trafikstyrelsen anmelder det til politiet, og så er det jo politiets ansvar at tage affære og sikre, at loven håndhæves. Det er ikke ministeriet, der skal gå ud og stoppe folk for at køre ulovlig taxakørsel.

Hvad angår hr. Joachim B. Olsen, vil jeg sige, at jeg ikke er bekendt med, om han kører med den tjeneste eller ej, men hvis det er korrekt, at han har sagt, at han gør det, kan jeg kun sige, at det ville jeg ikke gøre, hvis jeg var ham, for jeg benytter ikke de ting, der er ulovlige.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:19 steren er forpligtet til at komme og svare på det. Det er derfor, vi har den dialog direkte imellem folketingsmedlemmer og ministre.

Nu går vi over til spørgsmål 23, som også er stillet af hr. Rasmus Prehn til transport-, bygnings- og boligministeren.

Kl. 15:19

Kl. 15:22

Rasmus Prehn (S):

Jeg er rigtig glad for, at ministeren og ministeriet har politianmeldt det her foretagende, for det er klart ulovligt, og det er sådan, at ministerens partifælle jo ikke bare har kørt med det her selskab, men direkte i et medie har stået og opfordret til at gøre det samme og reklamere for det.

Så til det næste spørgsmål. Det er sådan, at der i udsendelsen, som jeg refererer til, er chauffører, der forklarer, at de bevidst bruger den her metode til at snyde i skat, fordi de melder tjenesten fra. Hvad er ministerens kommentar til det?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Spm. nr. S 432 (omtrykt)

23) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at udbredelsen af infrastruktur til gaskøretøjer, såsom muligheder for optankning, er tilstrækkelige i Danmark?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:22

Kl. 15:20 **Rasmus Prehn** (S):

Tak, formand. Vi skal lidt over i en anden boldgade, og jeg læser spørgsmålet op: Mener ministeren, at udbredelsen af infrastruktur til gaskøretøjer, såsom muligheden for optankning, er tilstrækkelige i Danmark?

Kl. 15:22

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg synes, at lov er lov, og at lov skal overholdes, og derfor synes jeg selvfølgelig også, at man skal overholde skatteloven i det her samfund.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:22

Rasmus Prehn (S):

Det, der kommer frem i udsendelsen, hvor i øvrigt både radioværterne og så også ministerens partikollega håner lovkravet om sædefølere og taxameter, er, at netop det forhold, at der i de her Urban Go-biler hverken er sædefølere eller taxameter, gør det muligt at snyde i skat. Hvad er ministerens kommentar til det?

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:21

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det er jeg ikke enig i. Regeringen havde oprindelig spillet ud med et forslag til en taxalov, som ville gøre det muligt at operere lovligt i Danmark med andre skattekontrolredskaber end taxameter og sædefølere. Det mener jeg at vi burde have været åbne over for i et moderne samfund, og jeg er helt sikker på, at nye skattekontrolredskaber er bedre end de gamle med taxameter og sædefølere.

Det var der ikke et flertal der var med på. Flertallet ville ikke opheve kravet om taxameter og sædefølere, fordi det jo også ville gøre, at private kunne køre med biler derude. Der tror jeg, at flertallet havde den opfattelse, at der ikke skulle være den konkurrence for de etablerede vognmænd og de etablerede og fagforeningsorganiserede chauffører, og derfor ønskede man ikke at opheve det urimelige og – synes jeg – overflødige krav om taxameter og sædefølere, selv om der var nye metoder, som var bedre.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det, og det var det sidste svar på spørgsmål 22.

Til tilhørerne – især de nye – vil jeg sige, at det, vi er i gang med i Folketinget i øjeblikket, er onsdagens spørgetid, og her har folketingsmedlemmerne ret til at rejse de spørgsmål, de ønsker, og mini-

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Omstillingen af transportens energiforbrug fra benzin og diesel forudsætter, at de alternative drivmidler er tilgængelige, når og hvor bilisterne har brug for dem. Hvis bilisten f.eks. oplever, at der er for langt til gastankstationen, kan det udgøre en barriere. Derfor er det som udgangspunkt ønskværdigt, at der er et tilstrækkeligt antal gastankstationer i Danmark, både i antal og i geografisk spredning.

Da vi senest gjorde det op i forbindelse med udarbejdelsen af den nationale politikramme for implementering af AFI-direktivet i begyndelsen af 2017, fandt vi, at der på daværende tidspunkt var 14 gastankstationer i Danmark, og at der var planlagt yderligere 6. Det lyder umiddelbart af få gastankstationer, men det tal skal ses i sammenhæng med, at gaskøretøjer udgør mindre end 1 promille af den samlede køretøjsbestand i Danmark.

Det er mit umiddelbare indtryk, at brugerne af gaskøretøjer i by- og forstadsområder i København, Odense, Aalborg og Trekantsområdet har, hvad vi i den førnævnte nationale politikramme betegner som en basal adgang til gastankstationer. Som situationen er for gaskøretøjer i dag, forventer jeg ikke, at der aktuelt vil ske en større udbygning af infrastrukturen til distribution af gas. Det skyldes ikke mindst, at der ikke forventes noget nævneværdigt salg til private, da gaskøretøjer sammenlignet med konventionelle køretøjer fortsat er relativt dyre i anskaffelse og drift. Hvis gaskøretøjer på et tidspunkt bliver konkurrencedygtige, er der som sagt allerede en basal infrastruktur, som kan blive udgangspunktet for den videre udbygning.

Tak.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:24

Rasmus Prehn (S):

Mange tak for ministerens besvarelse. Jeg synes jo, at ministeren taler lidt udenom og ikke sådan helt forholder sig til det. Det indtryk, man lades tilbage med, er lidt, at hvis det bare var, at der var nogle flere, der kørte i gasbil, så ville der også være nogle flere gastanksta-

tioner, og så er vi jo lidt henne ved den der diskussion om hønen eller ægget.

Det, der er sagen, er, at nogle af dem, der arbejder med det her, har den idé, at hvis man havde en mere udbredt gastankningsinfrastruktur, ville det også være mere attraktivt for folk at købe en gasbil. Nu fik jeg simpelt hen ikke fat i, hvad det var for nogle tal, ministeren sagde, for han taler meget hurtigt, men det, jeg selv har fået oplyst, da jeg undersøgte det med antallet af tankstationer og antallet af gastankstationer, er, at der er ca. 2.000 almindelige tankstationer, og her er det altså kun 18 eller noget i den stil, som er gastankstationer. Det kan godt være, at jeg ikke har det helt præcise tal, men det er det, jeg har fået oplyst, og det er meget, meget få. Sagen er den, at der faktisk er flere og flere, navnlig busvognmænd, men også fragtmænd, som kører i større køretøjer, som godt kan se, at der kunne være noget økonomi i at gå over til at køre på gas, og det vil også være bedre for miljø og klima, og det vil de gerne brande sig på, og der er også privatbilister, der tænker, at de gerne vil tænke på klima osv., så de derfor gerne vil gå over til gasbiler, som jo i modsætning til elbiler ikke skal lades op så ofte. De kan formentlig køre lige så langt på literen, som benzinerbiler kan.

Men det, der gør, at de vælger det fra, er, at der ikke er den samme mulighed for at tanke op, og EU har direkte påpeget det her over for Danmark og sagt, at det er bekymrende, at Danmark har så få gastankstationer. Det er f.eks. et problem at køre fra Aarhus til Aalborg og andre steder i Jylland, hvor der simpelt hen mangler gastankstationer. Har ministeren ikke et ansvar for at rette op på det her, og er det ikke et problem, at EU direkte kritiserer Danmark for få gastankstationer?

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:26

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Jeg er ikke bekendt med, at EU direkte har kritiseret Danmark. Vi har implementeret det her direktiv for sent, så vidt jeg husker, og det har der selvfølgelig været kritik af. Men nu har vi så implementeret det, og så vil den kritik ophøre. Jeg er helt overbevist om, at gastankstationerne også vil komme i højere grad, hvis der kommer flere gasbiler. Jeg kører privat rundt i en elbil, og der er færre end 14 ladestationer til netop den elbil, men den er alligevel ganske udbredt, når du går rundt i København, og det til trods for, at en bil kan køre kortere på en opladning end på en tankfuld gas. Så tingene kan godt lade sig gøre i den takt, som de udvikler sig i, og behøver ikke nødvendigvis at forceres.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:27

Rasmus Prehn (S):
Med hensyn til EU-spørgsmålet skulle der være et EU-review fra november 2017, hvor netop Danmarks målopfyldelse i forhold til det her med CNG-fyldestationer bliver kritiseret. De siger simpelt hen, at det er et problem, at der ikke er flere gastankningsstationer, og det skal ministeren jo forholde sig til, for det er Danmarks forpligtelse, at man lever op til det her måltal. Nu har vi jo haft flere samtaler om det med elbiler og stor cadeau for, at ministeren selv kører i elbil, men vi er nok enige om – det har vi i hvert fald været ved flere andre lejligheder – at der ville være flere, der kørte i elbil, hvis man ikke var så afhængig af at skulle ind og lade op. På samme måde må det vel være med gasbiler: Hvis det er muligt at tanke flere steder i landet, må der alt andet lige også være flere, der finder det attraktivt.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:28

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Det, der bare er interessant med elbilerne, er, at de jo er kommet, til trods for at der ikke har været nogen minister, der sådan har opsat statsbetalte elladestationer – i hvert fald ikke i noget nævneværdigt omfang. De er jo kommet, fordi der er virksomheder, der har stillet elladestationer til rådighed for elbilejerne. I starten var der stort set ingen elladestationer til elbiler. Alligevel kom elbilerne, og i takt med at de kom, kom der flere elladestationer, og så kom der flere biler, og så kom der flere elladestationer. Og det er jo også det, vi må forvente med gastanke.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:28

Rasmus Prehn (S):

Det er jo ikke helt sådan, det er. Det er jo også sådan, at det danske samfund har haft en strategi i forhold til elbiler. Man har prøvet på alle mulige måder at anspre og motivere og opfordre til, at der kommer en elbilsladeinfrastruktur, og det er der så kommet – også fordi der er en efterspørgsel, det er korrekt, men man har altså også haft en strategi. På samme måde har man en strategi sammen med EU-landene om, at man skal have tilstrækkelig mange gastankningsstationer. Der har vi fra dansk side så bare ikke levet op til at have de gastankningsstationer, som vi skal have, og EU kritiserer det. Og det må ministeren vel have en holdning til.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:29

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Men det kan jo hænge sammen med, at der i andre lande end Danmark er flere gasbiler. EU og de lande går op i, at når de landes borgere kommer til Danmark, skal de have nogle flere gastankstationer. Men i Danmark er behovet for gastankstationer bare ikke så stort. Jeg vil tro, at det antal gastankstationer, vi har for øjeblikket, svarer til det behov, som danskerne har for gastankstationer. Men hvis der kommer en meddelelse fra EU, og hvis den allerede er kommet og jeg bare ikke har det rigtige papir med om det, skal jeg da forholde mig til det og svare på det, og det vil jeg selvfølgelig gøre.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Det var det sidste svar på spørgsmål nr. 23. Så jeg vil gerne sige tak til transport-, bygnings- og boligministeren og til hr. Rasmus Prehn for dagens indsats.

Vi går til spørgsmål 24, det sidste spørgsmål i dagens spørgetid, og det er til ældreministeren. Spørgeren er hr. Jeppe Jakobsen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:30

Spm. nr. S 462

24) Til ældreministeren af:

Jeppe Jakobsen (DF):

Er der en grænse for ministerens tålmodighed med kommuner, der omgår afgørelser fra Ankestyrelsen, som f.eks. Lolland Kommune, der stadig nægter at have døgnbemanning på sine småøer?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 15:33

Kl. 15:30

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. Vi har gemt det bedste til sidst. Er der en grænse for ministerens tålmodighed med kommuner, der omgår afgørelser fra Ankestyrelsen, som f.eks. Lolland Kommune, der stadig nægter at have døgnbemanding på sine småøer?

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:30

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for ordet, og tak til hr. Jeppe Jakobsen for spørgsmålet. Jeg vil gerne starte med at sige, at Ankestyrelsens udtalelse fra oktober 2017 efter min opfattelse entydigt slår fast, at borgere på øer har samme rettigheder som borgere på fastlandet i samme kommune. Det betyder, at det ikke er i overensstemmelse med serviceloven og den såkaldte generelle lighedsgrundsætning, hvis en kommunalbestyrelse fastsætter forskellige serviceniveauer for hjælp på øer og på fastlandet i samme kommune. Kommunerne har en pligt til at sikre en løsning vedrørende borgerens ret til at få den nødvendige personlige pleje og praktiske hjælp, og hvis der er behov for det, skal opgaverne i fornødent omfang kunne varetages døgnet rundt. Jeg har en klar forventning om, at landets kommuner overholder deres forpligtelser til at sikre den nødvendige hjælp til borgerne.

Ankestyrelsen gav Lolland Kommune 2 måneder til at oplyse, hvad udtalelsen gav byrådet anledning til, og denne frist er udløbet, og det er nu op til Ankestyrelsen at vurdere, hvad Lolland Kommunes udtalelse giver anledning til.

Jeg vil afslutningsvis henvise til finanslovsaftalen for 2018, hvor regeringen sammen med Dansk Folkeparti har prioriteret 500 mio. kr. fra 2018 og frem til en bedre bemanding i ældreplejen. Det er midler, som kommunerne f.eks. kan bruge til bedre bemanding i hjemmeplejen.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:31

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for besvarelsen. En del af spørgsmålet er jo det, at jeg spørger ind til ministerens tålmodighed med kommunerne. Det er jo ganske rigtigt, som ministeren afslutter med, at vi år for år har afsat og øremærket flere og flere midler fra Folketinget til kommunerne målrettet ældreområdet.

Når man så ser en kommune som Lolland Kommune, som gør alle tænkelige krumspring for at undgå at levere den her døgnbemanding til sine borgere på sine småøer, så kan man jo godt tænke, at der er nogle i det kommunale selvstyre, som ikke har de samme høje ambitioner for ældreområdet, som vi har her i Folketinget. Det er derfor, jeg specifikt spørger ind til ministerens tålmodighed med den her slags kommuner. Nu kan man f.eks. se, at Bornholms Regionskommune har lagt frem, at de agter at foretage ret store besparelser på ældreområdet, til trods for at vi hælder midler oveni herindefra.

Derfor vil jeg gerne bede ministeren forholde sig til, hvor langt man som kommune kan gå, inden ministeren føler en forpligtelse til at gribe ind og kalde kommunerne til orden og bede dem om at stoppe de her besparelser og nedskæringer i ældreplejen.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:33

Ældreministeren (Thyra Frank):

Min holdning er fuldstændig i overensstemmelse med den linje, som Ankestyrelsen følger, nemlig at borgerne skal have den hjælp, som de har behov for, og det er, uanset hvor de bor.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:33

Jeppe Jakobsen (DF):

Når man har den holdning – hvis man mener, at borgerne skal have den hjælp, de har behov for – vil jeg bare høre, om ministeren vurderer, at det så er muligt, som f.eks. Bornholms Regionskommune gør, at spare på ældreplejen, når vi så samtidig får flere ældre, og når man holder sig det for øje, at de ældre skal have den hjælp, de har brug for.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:34

Ældreministeren (Thyra Frank):

Altså, endnu en gang vil jeg sige: Kommunerne er forpligtede til at sikre, at den personlige pleje og den praktiske hjælp i fornødent omfang kan varetages ordentligt døgnet rundt. Her fra Christiansborg kan vi så udstikke de overordnede rammer for ældreområdet, og så er det altså kommunernes ansvar at udmønte den lovgivning, som vi dermed viser dem vejen med.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:34

Jeppe Jakobsen (DF):

Det er rigtigt, at kommunerne har opgaven med at levere ældreplejen, men med den opgave følger der jo også et ansvar for, at det bliver udført. Så vil jeg bare høre, om ministeren har en grænse. Er der et punkt, hvor man så som ældreminister vurderer at man altså sætter de ældre medborgere over det kommunale selvstyre og siger fra over for kommunerne, hvis de sparer for meget og skærer for meget ind til benet, og altså stiller sig på de ældres side frem for på det kommunale selvstyres side?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:35

Ældreministeren (Thyra Frank):

Det er klart, at de skal overholde de her ting. Og skulle der være tvivl om, hvorvidt kommunerne overholder den her lovgivning, så er det det kommunale tilsyn under Ankestyrelsen, der påser, om loven bliver overholdt. Det kommunale tilsyn fører tilsyn med, at kommunerne og regionerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så vil jeg gerne have lov til at sige tak til ældreministeren og til hr. Jeppe Jakobsen for dagens indsats.

Der er ikke flere spørgsmål, og derfor er spørgetiden afsluttet.

Kl. 15:35

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er ikke mere at foretage i dette møde ud over at sige tak til alle fremmødte for dagens indsats i folkestyrets tjeneste.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 1. februar 2018, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:36).
